

**Sociale geografie, Planologie
en Internationale ontwikkelingsstudies**

Alumni van de opleidingen Sociale geografie, Planologie en Internationale ontwikkelingsstudies over hun carrière

College Sociale Wetenschappen

Opleiding: Sociale geografie en Planologie

www.uva.nl/onderwijs/bachelor/bacheloropleidingen/litem/sociale-geografie-en-planologie.html

Opleidingsdirecteur bachelor Sociale geografie en Planologie

Dhr. dr. Jochem de Vries

E-mail: j.devries1@uva.nl

Onderwijscoördinator: Mw. drs. Patty Rottier

E-mail: p.b.rottier@uva.nl

Studieadviseur bachelor Sociale geografie: Mw. drs. Marloes van der Winkel

E-mail: studieadviseur-gpio@uva.nl

Studieadviseur bachelor Planologie: Dhr. Jan Stammes

E-mail: studieadviseur-gpio@uva.nl

Coördinator minor Internationale ontwikkelingsstudies: Dhr. dr. Niels Beerepoot

E-mail: n.p.c.Beerepoot@uva.nl

Onderwijs secretariaat: Mw. Marian Hamann

Tel. : 020 525 7409 E-mail: m.hamann@uva.nl

Studentenadministratie en Onderwijsbalie:

Mw. ing. Keetie Klinkenberg en Mw. drs. Marjolein Berntsen

Tel. : 020 525 5851 E-mail: csw-gpio@uva.nl

Graduate School of Social Sciences

Vervolgopleidingen: International Development Studies,

Human Geography en Urban and Regional Planning

<http://gsss.uva.nl>

Opleidingsdirecteur masters Human Geography en Urban and Regional Planning: Jochem de Vries

E-mail: j.devries1@uva.nl

Studieadviseur masters Human Geography en Urban and Regional Planning

Mw. drs. Renéé Sterk

E-mail: studieadviseur-gpio@uva.nl

Master-director International Development Studies

Mw. dr. Jacobijn Olthoff.

E-mail: J.Olthoff@uva.nl

Afdeling Geografie, Planologie en Internationale ontwikkelingsstudies

Voorzitter: Mw. dr. Joos Droogleever Fortuijn

Secretariaat: Mw. Barbara Lawa

Tel. : 020 525 5022 E-mail: b.a.lawa@uva.nl

www.uva.nl/disciplines/geografie-planologie-en-internationale-ontwikkelingsstudies/

Het College Sociale Wetenschappen is vanaf zomer 2014 gevestigd op Roeterseilandcampus

Colofon

De Carrière brochure is een speciale editie van het College Sociale Wetenschappen
Opleiding: Sociale geografie en Planologie

Concept:	Reyna Veldhuis
Tel. :	020 525 5823
E-mail:	r.t.w.h.veldhuis@uva.nl
Redactie:	Reyna Veldhuis en Patty Rottier
Lay Out:	Joos Mooi Drukkerwerk
Cover foto:	Jan Stammes
Drukkerwerkbegeleiding:	AUP-Amsterdam
Drukkerwerk:	Wilco, Amersfoort

VOORWOORD

Een goede basis voor een uitdagende baan

Jochem de Vries

Foto: Guida Morais e Castro Ernida

Jochem

De meeste jongeren gaan studeren om daarna een leuke baan te kunnen vinden. Als alumnus van deze opleiding en docent/opleidingsdirecteur heb ik inmiddels vele cohorten studenten de arbeidsmarkt zien betreden. Ik heb gezien dat het afgestudeerde geografen en planologen over het algemeen heel aardig lukt een leuke en goede baan te vinden. De voorbeelden die je in deze krant aantreft laten zien welke functies allemaal binnen het bereik liggen. Onze alumni bekleden zeer uiteenlopende functies op academisch niveau. Bovendien is gebleken dat planologen en geografen zich door de jaren heen goed weten te handhaven op de arbeidsmarkt. Ook zij hebben natuurlijk last van tegenwind op de arbeidsmarkt in tijden van economisch mindere tijden, maar in vergelijking met de gehele groep van academici doen ze het zeker niet slecht. Diversiteit is de term die hoort bij de brede waaier aan beroepen die planologen en geografen vervullen. De alumni die in deze krant aan het woord komen, werken in uiteenlopende functies als projectsecretaris bij de wereldtuinbouwtentoonstelling De Floriade, als project consultant bij een adviesbureau, als gemeentelijk beleidsmedewerker, als senior investment manager micro-finance en als cultureel ondernemer. Kortom, we vinden afgestudeerden in allerlei sectoren; van de sociale en culturele sector tot de vastgoedsector, van non-profit tot profit en van overheid tot bedrijfsleven. Wat wel opvalt is dat bij afgestudeerden een sterke voorkeur bestaat voor werken in een stedelijke omgeving. Dit laatste is natuurlijk niet zo verrassend, want wat Amsterdamse planologen en geografen bindt is hun belangstelling voor steden en meer in het bijzonder grote steden. Daarnaast legt de opleiding naar mijn mening om verschillende redenen een goede basis voor uiteenlopende functies. Het belangrijkste is dat geografen en planologen in staat zijn verschillende perspectieven te integreren. Doordat het- voor een goed begrip van het functioneren van regio's, steden, wijken en buurten-noodzakelijk is om te kijken naar de economische, sociale, ruimtelijk-fysieke kant van de zaak, leren geografen en planologen de bijdragen vanuit diverse disciplines te combineren.

>

Dit maakt alumni bijzonder geschikt om te werken in functies waarin niet monodisciplinair gedacht moet worden en in onze steeds complexere wereld zijn dat er steeds meer. Doordat de nadruk in onze sociaalwetenschappelijke opleiding sterk ligt op het leren zelf verzamelen van gegevens – in plaats van het uitsluitend analyseren van door anderen verzamelde data – zijn afgestudeerden getraind in het vinden van de juiste informatie voor de opgave waarvoor ze zich gesteld zien. Dit is een pluspunt aangezien veel academici in functies terechtkomen waarbij ze problemen moeten helpen oplossen waarvoor geen standaard oplossing voor handen is. Ten slotte word ik er door afgestudeerden vaak op gewezen dat ze -eenmaal werkend in de praktijk- het gevoel hebben dat ze in vergelijking met andere academici wat creatiever zijn. Makkelijker van de gebaande paden weten af te wijken. Ook hier is het vermogen om de wereld van verschillende kanten te kunnen bekijken een belangrijk voordeel.

Alumni die de master International Development Studies hebben gevolgd werken vaak in non-profit organisaties als Unicef of NOVIB, of voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Maar ook multilaterale instellingen als de Verenigde Naties of een baan in de journalistiek behoren tot de mogelijkheden. Kortom, ook hier is de wereld hun werkterrein.

Hoewel ik denk dat onze studenten – vaak zonder dat ze het zelf goed doorhebben – kennis en vaardigheden opdoen die erg bruikbaar blijken in de praktijk, is er geen reden zelfgenoegzaam achterover te leunen. Bij flinke economische tegenwind kan het minder makkelijk zijn om direct een goede en uitdagende baan te vinden. We zullen als opleiding de komende tijd de bruggen met de praktijk versterken. We kunnen daarbij voortbouwen op goede initiatieven die reeds lopen. Ik denk dan aan de BedrijfsContactenCommissie van studievereniging Sarphati, die met regelmaat evenementen organiseert waarbij studenten en werkgevers met elkaar in contact worden gebracht.

Ook de recent opgerichte alumnikring Geografie en Planologie vormt een waardevolle schakel tussen opleiding en werkveld.

Jochem de Vries is Universitair Hoofddocent en Opleidingsdirecteur van de bachelor Sociale geografie en Planologie, de masters Human Geography en Urban and Regional Planning aan de UvA en tevens alumnus van deze opleiding. <

Dorrit

Naam: Dorrit T.M. Gruijters
Specialisatie: Planologie
Afgestudeerd: 1989
Huidige functie : Directeur-Eigenaar Coincide BV

Trots en voldoening

Dorrit T.M. Gruijters

Na mijn studie ben ik in 1990 begonnen bij Elsevier Congressen, het toenmalige Nederlands Studiecentrum. Ik initieerde eendaagse congressen, onder ander over de 4de nota Ruimtelijke Ordening en Schiphol 2000 met sprekers zoals Neelie Kroes en Ed Nijpels. In 1991 ben ik vertrokken naar New York omdat ik de kans kreeg om Nederland als internationale congresbestemming te promoten. Weliswaar geen romantisch expat bestaan maar wel een mooi avontuur, rijk aan ervaringen waarbij ik door heel de USA reisde en een klein 'one-bedroom apartment' huurde in een zogenaamde 'brown stone walk-up' in de Upper East Side van Manhattan (NY).

Dat was een waanzinnig mooie en leerzame periode en die werd nog mooier toen ik een greencard had gewonnen in de loterij. Hierdoor kon ik ook gaan solliciteren op andere functies in de Verenigde Staten. Via mijn netwerk kreeg ik vervolgens een functie aangeboden als PR manager voor J.F.K International Air Terminal. We bouwden een nieuwe terminal in en rond de oude terminal die gedurende de bouw gewoon functioneerde. De ontwikkeling van een nieuwe terminal lag dicht bij het vakgebied Planologie, alleen mijn werkzaamheden en verantwoordelijkheden niet. >

Na zeven mooie jaren in New York wilde ik terug naar Nederland. Ik had inmiddels aan het internationale leven geproefd en geroken en terug in Nederland ben ik op zoek gegaan naar een functie waarin ik bij voorkeur internationaal kon opereren in een werkerrein dat aansprekend was. Voor World Online International (nu Tiscali) heb ik in twee jaar tijd drie dochterondernemingen opgestart en samen met het nieuwe bestuur de fusie met Tiscali voorbereid. Een wervelstorm in een groeiende economie die mij een berg aan ervaringen, maar helaas geen opties opleverde.

Ondernemen

Na al die jaren voor werkgevers gewerkt te hebben wilde ik directeur worden van een eigen bedrijf. Ik had alleen geen idee waarin! Via een netwerk van ondernemers organiseerde ik in 2003 een reis naar Silicon Valley over breedband applicaties. Dat was mij niet innovatief genoeg dus ging ik in 2004 met een delegatie naar China. Bedrijfsbezoeken in Beijing,

‘Na al die jaren voor werkgevers gewerkt te hebben wilde ik directeur worden van een eigen bedrijf. Ik had alleen geen idee waarin!’

Shanghai, Guangzhou, Shenzhen en Hong Kong en dat allemaal in een week tijd. Het was het begin van Coincide.

Om vernieuwing in de zorg te versnellen ontwikkelt mijn bedrijf Coincide studie- en beleidsreizen voor bestuurders en managers in de zorg. Het Latijnse “co-incidere” betekent samen-(in)vallen van personen, ideeën en gebeurtenissen. Mijn bedrijf brengt bestuurders en managers in de zorgsector samen in plaats, tijd en opinie. Door middel van het uitwisselen van ervaring en kennis met buitenlandse collega’s worden nieuwe inzichten verkregen waarmee het Nederlandse zorgstelsel en zorgaanbod kan worden verbeterd. Onze dienstverlening richt zich voornamelijk op het ontwikkelen van inhoudelijke bezoekprogramma’s en het organiseren en bijeenbrengen van inspirerende sprekers uit de zorgsector.

Een uitdagende en veelzijdige functie waarvoor ik veel op reis ben en waarin ik veel interessante en gerenommeerde bestuurders van bedrijven en zorginstellingen spreek die ik ervan moet overtuigen dat het interessant is om met een Nederlandse delegatie uit de zorgsector kennis te maken.

Ondernemen in de zorgsector ligt totaal niet in het verlengde van mijn studie Planologie, niet qua ondernemerschap en niet qua sector. Echter, waar ik nu sta is wel een logisch gevolg van het benutten van mijn kwaliteiten en kerncompetenties en het met beide handen aangrijpen van de kansen die voorbij kwamen. Doorzettingsvermogen en hard werken zijn mij gelukkig eigen want de “4-Hour Workweek” is mij nog niet gelukt. Directeur-Eigenaar zijn van een onderneming vraagt om een enorme verantwoordelijkheid voor je medewerkers alsook voor de opdrachtgevers, zeker als je geen zakenpartner naast je hebt. Maar het gevoel van trots en voldoening is buitengewoon groot als je de deur van jouw eigen kantoor in Amsterdam Oud-Zuid afsluit of dood vermoeid van Schiphol terug naar huis gaat na een succesvolle missie.

Dorrit op reis in Kyoto, Japan

Nieuwe kansen

Inmiddels ben ik 10 jaar initiatiefnemer en organisator van beleids- en studiereizen. Eigenaar van een bedrijf dat zich in eerste instantie richtte op ICT en nieuwe media en zich later specialiseerde in de zorgsector. Met de huidige bezuinigingen wordt het tijd om te kijken naar andere sectoren. Nieuwe rondes, nieuwe kansen! Werken in het vakgebied van mijn studie Planologie is met een eigen bedrijf dat studie- en beleidsreizen organiseert en mensen samenbrengt nu verder weg dan ooit. Toch zie en ervaar ik dit vakgebied wel elke

dag om me heen. De voortgang van de Zuidas, de ontwikkeling van Schiphol en de gebiedsontwikkeling rond het Olympische stadion ...

www.coincide.nl

<

Jos

Foto : Paul van der Bijl

Na mijn gymnasiumopleiding aan het St. Nicolaaslyceum in Amsterdam wilde ik in ieder geval een wat bredere universitaire ‘Gamma’ studie doen met aandacht voor concrete maatschappelijke- en economische kwesties. Omdat ik onder de rook van Amsterdam in het toen nog agrarische dorp Duivendrecht opgroeide, had ik de grootschalige en ingrijpende stadsuitbreidingen voor de net opgeleverde nieuwe modelwijk ‘Bijlmermeer’ van zeer dichtbij meegemaakt. Dit soort ingrijpende ruimtelijke transities én de relatie tussen ‘de grote stad’ en haar omgeving fascineerden mij.

Het werd dus (daarom) de studie Sociale geografie aan de UvA. Wat ik met deze opleiding concreet wilde gaan doen was nog helemaal open; daar hield je jezelf toen, als 18 jarige, ook niet zo mee bezig. Uit de verhalen van een oudere vriend die deze studie ook aan de UvA deed, maakte ik in ieder geval op dat het een veelzijdige en afwisselende studie was, met spannend veldwerk en buitenlandexcursies in het onderwijspakket en dat leek mij wel wat.

Naam:	Jos Vrolijk
Studie:	Sociale geografie
Specialisatie:	Stad en Land
Afgestudeerd:	1984
Huidig beroep:	Senior Lecturer Crossmedia studies aan de Hogeschool van Amsterdam

Een mediadier

Jos Vrolijk

Toen ik begin jaren 80 met mijn doctoraal fase bezig was, heerste er op de arbeidsmarkt voor jonge afgestudeerden in de Sociale wetenschappen een crisis zonder weerga. Een direct op de studie afgestemde startbaan lag dus zeker niet voor het oprapen. Omdat ik zowel in de kandidaats- als doctoraalfase bijvakken Economie bij prof. dr. Schöndorff¹ had gevolgd, kon ik al tijdens mijn afstuderen een bijbaan krijgen als economieleraar in het middelbaar beroepsonderwijs. Na ruim een jaar in het onderwijs te hebben gewerkt, werd het tijd voor een echte carrièrestap. Tijdens, en direct na mijn studie, heb ik snel gemerkt dat je met een studie Sociale geografie heel veel kanten op kunt en dat je daarom tijdig voor jezelf een richting moet bepalen. Mijn voorkeur ging uit naar het bedrijfsleven. Mijn eerste ‘echte’ baan was de functie van marktanalist bij het branchebureau van de Nederlandse dagbladpers. Dit was mijn entree in de mediasector waar ik bijna 25 jaar, met veel plezier in marketing-, en management- & adviesfuncties, bij interessante bedrijven in de omroep-

en telecomwereld en dagbladpers, zou blijven werken. Sinds 2004 ben ik verbonden aan de mediamanagementopleidingen van de Hogeschool van Amsterdam, eerst als docent, later een aantal jaren als afdelingsmanager en sinds 2012 als senior lecturer Crossmedia Studies bij ons Research & Development centrum.

Avontuurlijke nevenactiviteiten

De afgeronde studie Sociale geografie is zeker belangrijk geweest voor mijn carrière; bij mijn eerste baan als marktanalist voor het branchebureau van de dagbladsector was een gedegen kennis van marktonderzoek, goed kunnen analyseren en rapporteren én een academische opleiding een vereiste. We werkten daar met heel veel data en allerlei analysetools voor de landelijke en regionale krantenbedrijven, waar bijvoorbeeld de aan de UvA gevolgde vakken statistiek en onderzoeksmethoden & technieken zeer nuttig waren. Voor de bredere vorming waren naast economische kennis ook vakken als Politieke geografie, Sociologie en Sociale ecologie zeker nuttig, maar vooral interessant.

Al heb ik nooit in een -direct aan het vak Geografie-gelieerde functie gewerkt, sinds een jaar of vijf ben ik naast mijn reguliere baan freelance tourguide voor avontuurlijke natuurreizen van SNP uit Nijmegen. Bij de selectie & trainingen voor deze job bleken

mijn geografie-propedeusevakken van weleer zoals cartografie, weer- en bodemkunde nog best waardevol. Los daarvan is tour/hikingguide zijn voor SNP een zeer leuke nevenactiviteit.

Deze zomer, net terug van een hele mooie wandel- en cultuurreis door de voormalige Sovjet Republiek Armenië, voelde ik 'de geograaf' in mij weer helemaal opbloeien.

Interessant en relevant

Naar mijn idee is de Sociale - en Economische geografie nog steeds een bijzonder interessant en relevant vakgebied waar je heel veel kanten mee op kunt. Deze tijd vraagt om een dynamische inrichting van de fysieke ruimte, gezien onder andere de herbezinning op de productiewijze en consumptie in tijden van vergrijzing, economische crisis en continue globalisering (of juist de opkomende lokalisering). Juist geografie studenten met een geïntegreerde en analytische blik zouden hierin goede ideeën en initiatieven kunnen ontplooien!

¹Rolf Schöndorff is emeritus hoogleraar Economie aan de Universiteit van Amsterdam.

*nl.linkedin.com/in/josvrolijk
www.create-it.hva.nl
www.snp.nl*

<

Naam: Caroline Uittenbroek
Studie: Bachelor Planologie, tweejarige onderzoeksmaster Metropolitan Studies (tegenwoordig Urban and Regional Planning)
Specialisatie: Stedelijke ontwikkeling en beleid, tegenwoordig ook klimaatadaptatie
Afgestudeerd: 2009
Huidig beroep: PhD/trainee Universiteit Utrecht en Universiteit van Amsterdam

Wetenschappelijke ontwikkelingen

Caroline Uittenbroek

Tijdens mijn bachelor Planologie bedacht ik niet ‘zomaar’ een vervolgmaster te willen doen, maar iets anders dan me nog een jaar te verdiepen in vakken die ik al had gevolgd. Metropolitan Studies was naar mijn mening daarom het juiste vervolg, omdat ik mij kon verdiepen in de grootstedelijke problematiek, een half jaar in het buitenland mocht studeren en mij verder kon ontwikkelen als onderzoeker. Het idee om ooit te gaan promoveren had ik nooit duidelijk uitgesproken, maar er wel over nagedacht als mogelijk traject na mijn master.

Na het eerste masterjaar, vertrok ik naar Portland (Oregon, USA) om daar extra vakken te volgen en onderzoek te doen voor mijn masterthesis. Mijn onderzoek betrof de ambities voor stedelijkheid van publieke en private actoren in herstructureringsgebieden in Amsterdam en Portland. Terwijl het schrijven van de theorie niet altijd even makkelijk ging, had ik veel plezier in het interviewen van diverse stakeholders, zoals projectontwikkelaars en beleidsmakers, en het analyseren van het empirisch materiaal. Toch had ik na het afronden van mijn thesis twijfels of ik verder wilde in de wetenschap. Lang duurde die twijfel niet, want mijn masterbegeleidster, universitair hoofddocent Leonie Janssen-Jansen, vroeg een maand na mijn afstuderen of ik wilde solliciteren op een promotieplek. Het betrof een

promotieonderzoek dat zowel aan de Universiteit van Utrecht als aan Universiteit van Amsterdam plaats vindt en onderdeel is van het nationaal onderzoeksprogramma ‘Kenniss voor Klimaat’. Met de dubbele gedachte: ‘dit is mijn kans’ en ‘niet geschoten is altijd mis’, solliciteerde ik naar deze PhD functie, waarbij men expliciet op zoek was naar een onderzoeker met goede communicatieve vaardigheden. De PhD kandidaat zou namelijk veel te maken krijgen met belanghebbenden bij gemeenten en adviesbureaus.

Blijkbaar bezat ik voldoende van deze vaardigheden want de volgende dag werd mij verteld dat ik de promotieplek had gekregen en dat ik de komende drie en een half jaar onderzoek zou doen naar het integreren van klimaatadaptatie (bijvoorbeeld de aanleg van waterberging en groene daken) in stedelijk beleid.

Momenteel ben ik ruim drie jaar bezig met mijn onderzoek en is het einde bijna in zicht. Ik heb diverse artikelen geschreven en gepubliceerd in wetenschappelijke journals en beroepstijdschriften, resultaten gepresenteerd aan gemeenten en andere stakeholders en minstens twee keer per jaar bezoek ik internationale congressen gerelateerd aan planning en/of klimaat. In eerste instantie dacht ik dat promoveren voornamelijk schrijf- en veldwerk zou zijn en dat is natuurlijk ook de kern. Maar het is ook netwerken, het (leren) communiceren van mijn resultaten en bevindingen en het specialiseren in een bepaalde kennisniche. Wat betreft deze laatste drie punten was promoveren misschien niet wat ik er van had verwacht, maar het heeft het zeker stukken interessanter gemaakt.

Een vervolg van mijn carrière in de wetenschap sluit ik niet uit, maar ik moet zeggen dat ik heel benieuwd ben naar zowel de beleids- als consultancy wereld. Mijn kennis op het gebied van watermanagement en klimaatbeleid is flink ontwikkeld en deze kennis zou ik goed kunnen inzetten in alle twee die werelden. Daarnaast heb ik een breed netwerk opgebouwd tijdens mijn promotietraject. Daar ga ik de komende maanden eens rondvragen en kijken wat er mogelijk is als vervolgstap in mijn carrière. Belangrijk is ook dat ik nadenk over welke-van de door mij ontwikkelde vaardigheden ik wil gaan inzetten. Het

kan zijn dat dit betekent dat ik even een ‘break’ neem van de wetenschap. Desalniettemin moet ik zeggen dat de wetenschap mij goed bevalt en ik zal het dan ook vast niet voor altijd de rug toekeren.

Inspirerend en motiverend

Voor mijn promotieonderzoek is de onderzoeksmaster erg waardevol geweest. De studie heeft er toe geleid dat ik diverse methoden kan toepassen en mijn analytisch denkvermogen is verder ontwikkeld. Daarnaast was ik continue omringd door studenten die even gemotiveerd waren als ik, want een onderzoeksmaster kun je niet zomaar doen, daar komt voor een flink deel motivatie aan te pas. In mijn jaar zaten dertien studenten en ongeveer de helft is gaan promoveren. Dit geeft voor mij aan dat ik omringd was met slimme en leergierige mensen. Dat is inspirerend en motiverend.

Daarbij moet ik ook vermelden dat steden en stedelijke ontwikkelingen altijd mijn interesse hebben gehad. Ik ben nieuwsgierig hoe plekken zich ontwikkelen zoals ze doen en binnen Metropolitan Studies kreeg ik veel gelegenheid onderzoek naar deze ontwikkelingen te doen. Het is mooi meegenomen dat de stad een steeds belangrijkere plek inneemt in onze samenleving – de helft van de wereldbevolking woont tegenwoordig in steden en de verwachting is dat dit verder zal toenemen naar zeventig procent in 2050. Deze prognose alleen al, zal genoeg veranderingen te weeg brengen voor nog jaren onderzoek. De master met de naam Metropolitan Studies is gewijzigd in Urban Studies. Het lesprogramma wordt continue verder ontwikkeld en daarbij past ook een nieuwe naam. Dit kan soms tot verwarring leiden en laat het lijken of we weer voorbij zijn aan de hype rond de ‘metropool’. Dit is niet het geval. Urban Studies is toepasselijker bij de mix van studies die verbonden zijn aan het Centre of Urban Studies: stadsgeografie, planning, politiek en conflict en sociologie.

Veel ballen in de lucht

Tegenwoordig is het lastig om langer over de studie te doen. Het is immers de bedoeling dat je binnen de vier jaar een studie (bachelor/master) afrond en daar ben ik het in

Foto: Tim van der Kooij

Caroline op de Granville Bridge uitkijkend over het waterfront van Vancouver, BC, Canada

principe ook mee eens. Het is goed mogelijk om binnen de gestelde periode een opleiding af te ronden.

Een negatief gevolg vind ik echter dat veel studenten door deze druk het lid worden van een studentenvereniging of studievereniging misschien uitstellen of geen bestuursfunctie durven aanvaarden. Het goede nieuws is echter dat je in het geval van een bestuursfunctie (onder bepaalde voorwaarden) een bestuursbeurs kunt aanvragen zodat nadelige financiële gevolgen van een studieonderbreking beperkt blijven.

Tijdens je studietijd is het belangrijk om ook te werken aan je netwerk en sociale- en organisatorische vaardigheden. Ik heb naast mijn studie in het bestuur gezeten van de studievereniging, deelgenomen aan diverse commissies (zoals de onderwijscommissie) en als bijbaan gemiddeld twintig uur gewerkt in een café. Ik begrijp dat niet iedereen is staat is om zoveel ballen in de lucht te houden, maar toch wil ik studenten aanmoedigen om deel te nemen in aan dit soort activiteiten. Het maakt de studententijd leuker en bovendien is het een manier om je te onderscheiden.

<http://kennisvoorklimaat.klimaatonderzoeknederland.nl/>

<http://knowledgeforclimate.>

climateresearchnetherlands.nl/climateproofcities

<http://urbanstudies.uva.nl>

Naam: Joey Bohncke
Studie: Planologie
Specialisaties: Stedelijke en Regionale Planning (SRP), Verkeer, Vervoer en Infrastructuur (VVI)
Afgestudeerd: 2005
Huidig beroep: Projectconsultant bij Balance

Planologie, zeker weten

Joey Bohncke

Foto: Peer de Wit, Studio Akento.

Joey

Mijn keuze voor de studie Planologie was een hele duidelijke. Ik heb van jongs af aan al veel interesse gehad in Aardrijkskunde, plattegronden, de ontwikkeling van bouwstijlen, de inrichting en structuur van steden en de onderliggende infrastructuur. Ik ben wel naar open dagen van andere studies geweest, al was het maar om zeker te zijn van mijn keuze, maar toch de alternatieven te hebben onderzocht. Hierbij werd eigenlijk alleen maar bevestigd dat het Planologie zou worden. Dat de carrièrevooruitzichten voor planologen (zeker op dat moment) erg goed waren heeft ook een rol gespeeld in de bevestiging, en mijn tweede keuze (Geschiedenis) dat totaal niet had.

Op het moment dat ik voor Planologie koos, wilde ik graag een rol gaan vervullen in de ontwikkeling van steden en infrastructuur, maar wist ik nog niet precies welke rol dit moest worden. Tijdens de studie werd steeds duidelijker dat de gemeentelijke kant mij niet aantrok, het bedrijfsleven daarentegen wel. Na mijn stage bij Ballast Nedam Ontwikkelingsmaatschappij, ben ik via mijn bijbaan tijdens de studie als planner/projectmanager (in opleiding) op het hoofdkantoor van de ING, in de wereld van projectmanagement gerold. In deze branche wilde ik graag verder en zodoende ben ik na mijn afstuderen in de advieswereld terecht gekomen. Sindsdien heb ik me bij verschillende adviesbureaus steeds verder ontwikkeld via gebiedsmanagement naar projectbeheersing bij grote infraprojecten.

De projectwereld

Tegenwoordig werk ik als projectconsultant bij Balance, een adviesbureau dat voornamelijk in de infrawereld opereert en vooral grote rail- wegen- water- en energie infra projecten begeleidt. Dit sluit goed aan op de specialisatie VVI(verkeer/vervoer en infrastructuur) en mijn wens om in een projectomgeving te werken. Bovendien kan ik door mijn expertise vanuit de studie Planologie en mijn ervaring breed worden ingezet. Naast een rol bij infraprojecten kan ik ook voor gebiedsontwikkelingsprojecten en ruimtelijke

vraagstukken worden ingezet. Balance heeft in mij geïnvesteerd door mij een opleidingstraject aan te bieden, waardoor ik nu waardevolle projectmanagement-certificaten heb en heel veel kennis heb opgedaan over integrale projectbeheersing.

Momenteel werk ik via Balance, als senior adviseur projectbeheersing / scopemanager, bij Rijkswaterstaat, aan het programma SAA (Schiphol-Amsterdam-Almere).

Dit is het grootste project dat op dit moment in Nederland loopt en betreft de wegverbreding en stroomlijning van de A1, A6, A9 en A10 Oost, aan de zuidkant van Amsterdam. Mijn rol in dit project bestaat uit het verifiëren van wijzigingen in de uitvoering en planvorming en kijken wat daarvan de effecten zijn op de oorspronkelijke opdrachtscope, het budget en de planning. Een flinke uitdaging want als deze wijzigingen grote effecten hebben zal het project duurder worden en/of langer gaan duren en dat is onwenselijk, zeker in een tijd van bezuinigingen. Vanuit deze functie wil ik mij verder ontwikkelen in zwaardere functies bij de grote projecten en misschien in de toekomst een eigen bedrijf in deze tak van sport beginnen.

Nuttige zaken

Hoewel je natuurlijk het meeste in de praktijk leert, merk ik dat het erg prettig is om goede theoretische kennis te bezitten over de ontwikkeling van steden, en verschillende manieren van denken over ruimtelijke ordening en infrastructuur. Ook het analytisch, kritisch en brede denken dat je op de universiteit ontwikkelt is zeer waardevol. Je kijkt gewoon op een andere manier tegen de wereld aan en je ontwikkelt daaruit je eigen kader en denkbeelden waarmee je vraagstukken benadert. Als ik een stad in het buitenland bezoek, let ik op de structuren, de verkeersoplossingen en hoe de stad beter ingericht zou kunnen worden. Ik vind dat ook echt leuk. Ik deel mijn enthousiasme vaak met mijn vrouw, die hierdoor nu ook een ruimtelijke oog heeft ontwikkeld.

Mijn opleiding heeft mij verschillende ontwikkelingsrichtingen geboden, waaruit ik zelf mijn ideale pakket heb samengesteld om mee verder te gaan. Daarbij zijn er ook zaken waar je later misschien niets mee doet, maar waarvan het toch vaak nuttig blijkt dat je de kennis ergens hebt opgeslagen. Hoewel ik bijvoorbeeld geen bestemmingsplannen schrijf, is het wel nuttig dat ik weet hoe ze ontstaan en wat de wettelijke kaders zijn.

Wat ik verder nuttig had gevonden; een wat bredere oriëntatie op mogelijke werkgevers. Het was nu erg gericht op de centrale en decentrale overheden, terwijl, zeker tegenwoordig, veel planologen bij adviesbureaus of aannemers terecht komen. Wat meer kennis van de bouw en de uitvoering was ook goed geweest maar dat tref je natuurlijk weer meer aan op de Technische Universiteiten, TU Delft bijvoorbeeld.

Handig en nuttig is ook om tijdens je studie te bedenken wat je later zou willen doen, kies daar de juiste specialisaties bij en doe altijd een stage, ook al is dat niet verplicht. Daar leer je erg veel wat van belang is voor je ontwikkeling.

Oriënteer je breed en vergeet niet het belang van een uitgebreid sociaal leven, ook voor je latere netwerk!

www.balance.nl

<

'Je kijkt gewoon op een andere manier tegen de wereld aan en je ontwikkelt daaruit je eigen kader en denkbeelden waarmee je vraagstukken benadert.'

Naam: Samir Chabrani
Studie: Planologie
Afgestudeerd: 2011
Specialisatie: Gebiedsontwikkeling & Vastgoed
Huidig beroep: Ondernemer/Projectontwikkelaar, Hira Vastgoed

Je carrière is een reis

Samir Chabrani

Ik ken maar weinig oud-studiegenoten die nu doen wat ze tijdens de studie hadden verwacht te gaan doen. Zelf ben ik daar een goed voorbeeld van. Vanuit de specialisaties Sociale demografie, via Verkeer & Vervoer en uiteindelijk Gebiedsontwikkeling, ben ik enkele jaren later in de wereld van de projectontwikkeling beland. Terugkijkend zal menig nieuwbakken arbeider –of zoals dat tegenwoordig heet: Young Professional– de studie vooral zien als een reis waarvan het werkende leven de eindbestemming is. Ik geloof daar niet in. Een carrière is en blijft tot aan het pensioen een reis; een reis van klimmen en dalen, kleine en grote toppen en vooral heel veel obstakels. Een vakgebied is nimmer af; zeker niet dat piepjonge vakgebied van ons. Ik heb nooit rigoreus vastgehouden aan een bepaald doel met betrekking tot mijn studie of carrière. Mogelijk is het een kunst dat wel te doen. Maar het is net zo goed een kunst om ervoor te zorgen dat jouw doel je eigen ontwikkeling niet in de weg gaat zitten en dat je constant vanuit je nieuwe positie, vanuit je nieuwe

situatie, richting kunt blijven geven aan de universitaire en professionele weg die je nog te gaan hebt. Wat betreft mijn studiekeuze waren er de nodige afvallers. Rechten klonk te saai, Geneeskunde duurde te lang, Psychologie leek te zweverig. Gebouwen, infrastructuur en het gebruik daarvan hebben vaak mijn interesse gewekt. Ik heb me regelmatig afgevraagd waarom we alles om ons heen continu blijven veranderen, waarom nooit iets definitief af is; een vraag die me uiteindelijk heeft gebracht tot de keuze voor Planologie.

Het planologische spel

Theorie die zich niet in de praktijk laat zien, heeft mij altijd koud gelaten. De planologie, het raakvlak tussen de kunst van de architectuur en de trivialiteit van de ambtenarij, laat meer dan welke studie ook, de verwevenheid van de mens en zijn omgeving zien. De directe en indirecte invloeden die wij gezamenlijk vormen, vragen om zowel abstracte theorieën, als om praktische oplossingen. Mijn toekomstige baan zou hier dan ook op gericht moeten zijn.

Vanuit een bijbaantje telefonische acquisitie, rolde ik in een leidinggevende functie bij een projectontwikkelaar en hier deed ik mijn eerste planologisch relevante werkervaring op.

Een jaar later ben ik mijn eigen bedrijfje begonnen als bemiddelaar bij - en manager van- vastgoedprojecten. Als onderdeel van vele planologische processen kom je ze steevast tegen: de vastgoedmensen, de stenenschuivers, de projectontwikkelaars. Geliefd door sommige partijen en gehaat door andere, zijn zij het vaak die ruimtelijke initiatieven van de grond tillen en daarmee de fysieke weerslag van sociale veranderingen vormgeven. Onder de vleugels van ervaren ontwikkelaars, speel ik nu dagelijks het planologische spel met architecten, gemeenten, bouwers, adviseurs en bewoners. De colleges van de UvA zie ik hier in de praktijk tot leven komen. Door het raam uitkijkend op het prachtige Rijksmuseum, werken we nu aan het volgende project, dat aan het evenzo mooie Vondelpark ligt.

Samir, gehuld in UvA trui, vanuit Istanbul onderweg naar Maleisië

De schoonheid van het vak

Planologie kent prachtige vakken. In één vak heb ik me echter behoorlijk vergist: Academische Vaardigheden (presenteren, samenvatten, vergaderen, brainstormen, et cetera). Tijdens mijn studie was ik in de veronderstelling dat deze vaardigheden vooral bedoeld waren om de studie succesvol af te kunnen ronden. Het besef dat je deze vaardigheden juist tijdens je werkzame leven vaker nodig zult hebben dan je lief is, kwam dus behoorlijk laat bij mij binnen met een aanzienlijke inhaalslag als gevolg.

Als student heb je niet zelden ander tijdvermaak aan je hoofd naast het studeren. Ik zie echter nog altijd met medelijden hoe terughoudend en onachtzaam een groot deel van de studenten zich de broodnodige extracurriculaire activiteiten onttrekt. Zelfs nu mijn interactie met de huidige studenten zich nagenoeg beperkt tot toevallige ontmoetingen in het openbaar vervoer, neig

ik ernaar te blijven hameren op het belang van deze ogenschijnlijk nodeloze nevenactiviteiten. Planologie is de studie van de interactie tussen de mens en zijn omgeving. Jezelf onderdompelen in de Amsterdamse versie hiervan is dan ook het minste wat je kunt doen om de schoonheid van dit vak te kunnen waarden. Een student Planologie in deze stad is als een kind in een snoepwinkel. Maak daar gebruik van. Bestudeer Amsterdam terwijl je studeert in Amsterdam. Maar doe vooral ook dingen die helemaal niks met Planologie te maken hebben. Doe een minor Spaans, lift naar Moskou, ga fierljeppen. Of word lid van een studentenvereniging, zoals ikzelf heb gedaan. Je zult zien dat het je in aanraking brengt met mensen en vaardigheden die je leven zullen veranderen en dat het bijdraagt aan je planologisch begrip van de wereld waarin we leven.

www.hiravastgoed.nl

Naam: Martijn Jonker
Studie: Sociale geografie & Planologie
Specialisatie: Demografie
Afgestudeerd: 1988
Huidig beroep: Senior adviseur Kamer van Koophandel

In de snoepwinkel

Martijn Jonker

Toen ik mij in 1980 meldde bij de UvA voor de studie Sociale geografie, was ik niet de enige. De collegezaal puilden uit met, in mijn herinnering, meer dan 100 medestudenten. De belangstelling voor ruimtelijke kwesties hing blijkbaar in de lucht. Kraken was hip en de verdeling van woonruimte en de opgave om iets met de verkrotte stad te doen bepaalden het planologische debat.

Ik heb Sociale geografie niet gekozen met een bepaald beroepsperspectief voor ogen. Het optimistische idee was toen dat, als je iets leuk vindt, de arbeidsmarkt zeker een plekje voor je heeft. Een gedachtenlijn die was gebaseerd op de economische, gunstige jaren tot 1980. Begin jaren tachtig raakte Nederland echter in een diepe recessie en naarmate mijn afstudeerdatum dichterbij kwam begon ik me meer zorgen te maken over mijn kansen op de arbeidsmarkt. Toen ik na mijn kandidaatsexamen een nieuwe richting kon inslaan, heb ik er daarom voor gekozen mij te specialiseren in Demografie, een min of meer technische studierichting binnen de Geografie die ik interessant vond en die, zo hoopte ik, mij meer kansen op werk zou bieden. Deze keuze heeft gelukkig goed uitgepakt.

In 1988 ben ik mijn loopbaan begonnen bij het ministerie van Onderwijs, dat toen veel afgestudeerde demografen aan het werk hield met het beoordelen van leerlingenprognoses, die nodig waren voor investeringsaanvragen voor het onderwijs. Bij dit werk bleek mijn demografische achtergrond nuttig. In 1992 werd duidelijk dat het ministerie het onderwijshuisvestingsbeleid zou decentraliseren en ik zou moeten omzien naar een nieuwe werkgever. Die vond ik bij ICS adviseurs (Informatie & Advies Centrum Schoolaccommodaties), een adviesbureau dat in die jaren vele gemeenten begeleidde bij het vormgeven van de nieuwe onderwijshuisvestingstaak. Mooie en afwisselende jaren volgden met veel verschillende advies- en interim opdrachten in heel Nederland. Het werken voor deze private werkgever verruimde mijn horizon en het projectgewijs werken gaf me inzicht in alle aspecten die er bij goed projectmanagement komt kijken.

Alles was leuk

Inhoudelijk ben ik die jaren gegroeid van demograaf naar een adviseur met een bredere focus. Toch vond ik het op een gegeven moment welletjes. Ons adviesbureau zou worden overgenomen door een grote accountant. Die overgang liet ik graag aan mij voorbijgaan en ik ben gaan solliciteren. Na een tip van een collega heb ik mij ook aangemeld bij de Kamer van Koophandel (KvK) in Amsterdam en dat bleek een gouden greep. De eerste jaren bij de KvK heb ik rondgelopen als een kind in een snoepwinkel. Alles was leuk; de positie, de breedte van de inhoudelijke thema's, het grote netwerken en ook het gebrek aan commerciële druk. Later werd het gewoner, al ervaar ik het werk nog steeds als een voorrecht. Het blijft heel afwisselend en een mooie uitdaging om vanuit een onafhankelijke positie een bijdrage te leveren aan een economisch sterke regio. Binnen de KvK zijn de bakens inmiddels verzet van een adviserende rol over het regionale vestigingsklimaat naar een stimulerende rol, waarbij wij ons vooral inzetten om ondernemers in het Midden en Klein bedrijf (MBK) te verbinden met kennispartners uit de wereld van onderwijs, wetenschap en internationaal zakendoen. Was in de eerste jaren mijn economisch-geografische en planologische kennis dus nuttig, nu wordt er vooral een beroep gedaan op mijn ervaring als projectmanager.

'Kraken was hip en de verdeling van woonruimte en de opgave om iets met de verkrotte stad te doen bepaalden het planologische debat.'

Foto: Astrid Zwart

Martijn

Volop aanknopingspunten

Terugkijkend heb ik de studie Sociale geografie en later Planologie en Demografie als bijzonder interessant en breed ervaren. Door het gunstige economische tij is vrijwel iedereen van mijn jaar aan de slag gekomen. Nu de arbeidsmarkt weer krappere wordt, is het voor geografen moeilijker. De studie Sociale geografie zegt iets over je belangstelling en cognitieve vaardigheden en is daarmee een algemeen brevet van vermogen, maar tegenwoordig moet je over meer beschikken om interessant te zijn voor werkgevers. In die zin is mijn ervaring uit de jaren tachtig wellicht weer van toepassing: als je denkt dat je op je kennis binnen moet komen, dan is specialisatie nodig. Geografie biedt daar, als interdisciplinaire studie, volop aanknopingspunten voor.

www.kvk.nl

<

Naam: Tjakko Dijk
Studie: Planologie
Specialisatie: Stedelijke en Regionale Planning en Verkeer,
Vervoer en Infrastructuur
Afgestudeerd: 2002
Huidig beroep: Beleidsmedewerker Infrastructuur, Ruimtelijke
Ordening en Milieu VVD Tweede Kamerfractie en
deelraadslid VVD in Amsterdam West

Een liberale visie

Tjakko Dijk

Foto: Benjamin van Es

Tjakko bij het Vrijheidsbeeld in NY

De keuze voor de studie Planologie was vrij toevallig. Mijn broer studeerde tuin- en landschapsinrichting en had een vak Planologie. Dat vond hij zo leuk dat hij mij op de studie Planologie attent maakte en dat leek me wel interessant. Ik heb daar nooit spijt van gekregen. Tijdens de studie heb ik wel over de arbeidsmarkt nagedacht maar nooit concreet bedacht waar ik terecht wilde komen. Dit heeft dan ook geleid tot een vrij gevarieerde carrière die mij bij een gemeentelijke organisatie, een ministerie, een adviesbureau tot momenteel de landelijke politiek bracht.

Mijn carrière begon tijdens mijn studie. Ik kon terecht bij de gemeente Haarlemmermeer en werd daar projectadviseur herstructurering oude

bedrijventerreinen. Na vervolgens een jaar te hebben gewerkt bij het toenmalige Ministerie van Verkeer en Waterstaat ben ik aan de slag gegaan bij het advies- en ingenieursbureau Advin in Hoofddorp als adviseur ruimte en mobiliteit. In die hoedanigheid heb ik aan vele projecten gewerkt waaronder in de (uiteindelijk winnende) aannemerscombinatie van de aanbesteding voor de Tweede Coentunnel, een project waar ik enorm veel van heb geleerd. Ondertussen raakte ik actief in de politiek in Amsterdam, waar ik voor de VVD achtereenvolgens duo raadslid in Bos en Lommer en vanaf 2010 raadslid in West werd. In 2011 kreeg ik de mogelijkheid mijn twee passies, namelijk infrastructuur/ruimtelijke ordening en de politiek, te combineren als beleidsmedewerker infrastructuur, ruimtelijke ordening en milieu bij de Tweede Kamerfractie van de VVD. In deze functie adviseer ik de Kamerleden bij het invulling geven aan hun portefeuille. Een enorm dynamische baan in een prachtige en historische omgeving waar over landelijk beleid wordt besloten.

Een mooie basis

Om een voorbeeld te noemen, van waar ik mij onder andere mee bezighoud; momenteel is het proces vol in gang om de Omgevingswet in te voeren. Een alomvattende wet op het gebied van ruimtelijke ordening waar vele huidige wetten in worden samengevoegd. Mijn studie Planologie heeft een mooie basis gegeven om dit soort complexe operaties te controleren en te begrijpen. Ook op andere onderwerpen in mijn werk, hetzij op het gebied van infrastructuur, hetzij op het gebied van milieu, heeft mijn studie voor een goede basis gezorgd. Ondanks dat de studie Planologie de goede basis biedt vond ik de sprong van studie naar werk destijds erg groot. De arbeidsmarkt zou wat mij betreft directer bij de studie kunnen worden betrokken. Door middel van bijvoorbeeld goede stage mogelijkheden bij het bedrijfsleven of overheid, een sollicitatie- en/of interviewtraining etc. Dit zou er toe kunnen leiden dat de sprong van studie naar het werkzame leven kleiner kan worden.

‘Een enorm dynamische baan in een prachtige en historische omgeving waar over landelijk beleid wordt besloten.’

Politiek inzicht

Mocht je straks als student in mijn toenmalige stamkroeg De Hond in de Pot in de Roetersstraat terecht komen, wees dan alert, want voor je het weet beland je in de politiek. Zo viel me op, en ik ben zo vrij dat als liberaal te zeggen, dat ik erachter kwam dat lang niet iedereen, of eigenlijk bijna niemand destijds in dat café er een liberale visie op de wereld op na hield. Daar ontstond mijn drive om te proberen om zoveel mogelijk mensen het genot van die liberale kijk op de wereld te gunnen. Mijn advies is natuurlijk, ga die politieke discussies aan en verdiep je ook in de politieke kant van de studie en vooral de werkzaamheden waar je later mogelijk mee te maken krijgt. Politiek inzicht leidt wellicht tot meer inzicht in besluitvorming op het gebied van ruimtelijke inrichting. <

Naam: Lideke Middelbeek
Studie: Master International Development Studies (IDS)
Afgestudeerd: 2012
Huidig beroep: Senior adviseur bij Consult Actief

Volledig ondergedompeld

Lideke Middelbeek

Na jaren op nationaal en internationaal niveau gewerkt te hebben op het gebied van publieke gezondheidszorg, besloot ik om weer te gaan te studeren. Ik woonde en werkte in het buitenland en tijdens mijn baan bij de Wereldgezondheidsorganisatie reisde ik veel. De keuze voor de Master in International Development Studies (IDS) was voor mij voor de hand liggend omdat ik altijd een brede interesse heb gehad in *development issues* en steeds meer de behoefte kreeg om mijn werk in de publieke gezondheidszorg in een breder kader te plaatsen. Ook had ik behoefte aan ‘mentale vrijheid’ – even geen werk en me onder dompelen in nieuwe kennis en ideeën. Dat is wat IDS mij zeker heeft gegeven, een jaar waarin ik, omringd door een groep internationale studenten, kon sparren over onderwerpen zoals

wereldeconomie, duurzaamheid, de Millennium Development Goals (MDG's) en daarnaast een geweldige veldwerk ervaring in Trinidad en Tobago. Momenteel werk ik voor een kleine *consultancy*, Consult Actief. Wij gaan samen, met én voor professionals ,bijvoorbeeld: provincies, gemeenten, sportfederaties en het NISB (Nederlands Instituut voor Sport en bewegen), aan de slag om de kracht van sport en bewegen te verzilveren om zo economische-, maatschappelijke-, sociale -of gezondheidswinst te behalen. In mijn projecten werk ik met nationale en lokale overheden en organisaties in Nederland. Daarnaast zet ik mij in voor onze maatschappelijke stichting CaribActive, waar we de kracht van sport en bewegen gebruiken om maatschappelijke meerwaarde te creëren in het Caribisch gebied. De nadruk ligt hierbij meer op ‘Sport for Development’. Voor mijn gevoel komt in deze baan mijn achtergrond in de publieke gezondheidszorg en in IDS samen.

Combineren van kennis en ervaring

Ik heb mijn baan bij de Wereldgezondheidsorganisatie opgezegd om de master IDS opleiding te kunnen volgen en was niet van plan naar mijn oude werkgever terug te keren. Ik vond de baan een geweldige internationale ervaring, maar de bureaucratie van de VN structuur stond me tegen. Naast de wens om in de toekomst voor een kleinere club te werken dichterbij het veld, had ik voordat ik aan IDS begon geen concreet plan over wat ik erna wilde gaan doen. Best spannend. Nu, anderhalf jaar na mijn afstuderen, zie ik hoe IDS me een extra set *tools* heeft gegeven om de onderwerpen waar ik mee werk met een andere bril te bekijken.

Toch vond ik het, net na het afronden van mijn studie, moeilijk om een richting te vinden. Ontwikkelingssamenwerking, waar Nederland lang en veel in heeft geïnvesteerd, heeft nu veel minder prioriteit op de politieke agenda. Banen liggen niet voor het oprapen en na zelf jaren in het buitenland te hebben gewerkt, keek ik niet echt naar banen over de grens.

Foto: Khafra Rudder.

Lideke in de haven van Amsterdam

'Nu, anderhalf jaar na mijn afstuderen, zie ik hoe IDS me een extra set tools heeft gegeven om de onderwerpen waar ik mee werk met een andere bril te bekijken.'

Ik denk dat je creatief moet zijn, met een IDS master ben je breed opgeleid, dus je kunt veel kanten op. En je kunt het natuurlijk zoals in mijn geval ook combineren met een 'lokale' baan. Ik ben blij dat ik in mijn huidige baan nog veel van mijn internationale ervaring kan toepassen en vooral ook dat ik met het werk voor onze stichting CaribActive het buitenland nog dichtbij kan houden.

Voor de toekomst sluit ik niet uit dat er nog een buitenlands hoofdstuk in gaat zitten, want eerlijk gezegd blijft het veldwerk en buitenland wel trekken.

Het IDS jaar

IDS is een eenjarige master, een overvol jaar waarin je naast een flink aantal modules ook je veldwerk moet doen en je thesis moet schrijven. Uiteraard heb ik zelf gekozen voor een eenjarige master, maar ik, en veel van mijn medestudenten, vonden het wel jammer dat je eigenlijk weinig tijd hebt om volledig in te gaan op sommige onderwerpen en ze uitgebreider toe te passen. Je hebt iets te weinig ruimte om echt keuzes te maken en uit te vinden welke *development issues* je het meest liggen. Het huidige development klimaat ziet er anders uit dan voorheen, er is meer aandacht voor *issues* zoals sociaal ondernemerschap, innovaties en duurzaamheid. De IDS master had hier naar mijn mening wat meer aandacht aan kunnen besteden. Maar uiteraard wordt het onderwijsprogramma ook

steeds weer aangepast aan de actuele maatschappelijke vraagstukken.

Overweeg je een IDS master te gaan volgen? Dan geef ik graag het volgende advies:

Don't get paralyzed by analyses, begin somewhere... over analyseer je mogelijkheden en kansen niet, je moet ergens beginnen. Je kunt geen carrière bouwen op wat je van plan bent te doen, dus stap uit je comfortzone! IDS geeft je een brede set vaardigheden en zet die creatief in om er uiteindelijk achter te komen of te bereiken wat je wilt en waar je voor staat.

www.consultactief.nl

www.caribactive.nl

<

Naam: Michael Baumeister
Studie: Sociale geografie
Specialisatie: Sociale geografie en Planologie van Ontwikkelingslanden (SGPO)
Afgestudeerd: 2002
Huidig beroep : Projectleider

De rode draad

Michael Baumeister

Na een jaar rechtenstudie in Leiden en een jaar vrijwilligerswerk in Frankrijk, was ik op zoek naar een studie waarbij 'iets' met ontwikkelingslanden in het onderwijsprogramma werd aangeboden. Maar dan met een brede insteek en met thema's die ook in Nederland speelden. Voor mij had Sociale geografie en Planologie van ontwikkelingslanden (SGPO) beide in zich. Uiteindelijk gaf een introductiedag de doorslag: ik herkende me zeer in de andere studenten – dat leken mij leuke mensen om mee te studeren, en dat heb ik mijn hele studietijd zo ervaren!

In het laatste jaar van SGPO heb ik een stage gedaan bij een programma over energie in ontwikkelingslanden van Stichting ETC. Dit was een geweldige plek met heel gedreven en deskundige mensen, voor een eerste kijkje in de keuken van een organisatie binnen internationale samenwerking. Na afronding van mijn studie ben ik hier drie jaar blijven werken voor een programma over stadslandbouw, waarbij ik ook mijn eerste dienstreizen naar ontwikkelingslanden heb gemaakt.

Vooraf de methodiek en de aanpak binnen de programma's sprak mij aan. Participatieve methoden, capaciteitsversterking, samenwerking vanuit verschillende disciplines, internationale netwerken van organisaties. De coördinerende rol hierin, het verbinden van mensen met elkaar vond ik leuk, en dat is een rode draad geweest in mijn loopbaan en is het nog steeds.

22

Michael in Pakistan tijdens een overleg met een medewerkster van een vrouwenorganisatie

Een coördinerende schakel

Na mijn werk voor ETC heb ik twee jaar voor een groot capaciteitsopbouwprogramma van VSO in Sri Lanka gewerkt wat erg indrukwekkend was. Samen met een team internationale vrijwilligers die lokale organisaties ondersteunden op het gebied van management, human resources en financiën. Daarna ben ik, terug in Nederland, bij Mensen met een Missie verantwoordelijk geweest voor een mensenrechtenprogramma in Pakistan en Indonesië. Opnieuw als een coördinerende schakel tussen mensenrechtenactivisten, lobbyisten, beleidsmakers en financiers. Vervolgens ben ik weer met capaciteitsversterking aan de gang gegaan bij PSO (Capaciteitsopbouw voor Ontwikkelingslanden), en dan vooral op het thema van noodhulp. Niet als inhoudelijk expert, maar in de rol van intermediair: experts samen brengen op een bepaald thema of een werkwijze. Bijvoorbeeld om van elkaar te leren hoe je kunt reageren op humanitaire rampen, of hoe je resultaten van ontwikkelingshulp kunt meten. Momenteel werk ik voor een kleine, zeer actieve club SAMEN waar we Nederlandse jongeren voor 6 maanden naar projecten in Afrika, Azië en Zuid-Amerika uitzenden. Nu werk ik in een aansturende functie maar nog steeds met coördineren en enthousiasmeren als belangrijkste sleutelwoorden.

Wat mij trekt in de rol van projectleider is om mensen aan organisaties en aan elkaar te knopen. Tijdens mijn studie dacht ik vooral dat ik via de universiteit deskundig zou worden op één onderwerp en daar dan 'heel veel van af zou gaan weten'. Nu, zo'n 15 jaar verder realiseer ik mij dat ik als geograaf juist van heel wat onderwerpen een beetje weet, en daardoor een link kan leggen naar verschillende disciplines. Het ene moment praat je met een projectdirecteur uit India, dan met een 19-jarige vrijwilliger die naar het buitenland wil en vervolgens met een donororganisatie met vragen over een project.

Mijn kapstok

Het belangrijkste dat mijn studie gebracht heeft is een kapstok om mijn nieuwsgierigheid te kunnen plaatsen, om verbanden te kunnen leggen. Waar komen die mensen vandaan? Waarom wonen zij daar? Wat is het verband tussen theorie en realiteit? En hoe werkt dat dan? Of wat werkt er niet?

Door de hele studie heen heb ik veel geleerd over concepten en theorieën over samenlevingen. Nu kan ik tijdens mijn werk, of als ik de krant lees, of in een gesprek onderwerpen snel plaatsen en begrijpen. Of het nu gaat over sociale cohesie hier in de Amsterdamse wijk De Pijp waar ik woon, of urbanisatie in Ghana, ik kan het in een kader plaatsen, waardoor ik mij er gemakkelijk in kan verdiepen. Tijdens mijn studie heb ik bijvoorbeeld een vak gevolgd over de Kyoto- en de milieuconferenties, met van alles over klimaatverandering en de geopolitiek die hier mee te maken heeft. Alle details hiervan ben ik nu weer vergeten. Toch begrijp ik nog steeds hoe ingewikkeld het proces van deze conferenties is en hoe de (veranderende) wereldmachten hierbij een rol spelen. En dat ik ook in mijn kleine stapjes moet waarderen die gezet worden bij vergaderingen of congressen, als onderdeel van een groter geheel.

Voor mij heeft de studie Sociale geografie en Planologie van Ontwikkelingslanden een stevige basis geboden van waaruit ik mij steeds kan verdiepen in nieuwe onderwerpen.

Michael in gesprek met een jongere uit een van de kansarme gezinnen in Kenia die een technische opleiding volgt

- www.ease-web.org - Een programma dat moderne energietechnieken beschikbaar maakt voor rurale gebieden.
- www.etc-international.org - Een denktank en adviesbureau op het gebied van duurzame landbouw, voedselzekerheid, energie en gezondheid
- www.ruaf.org – het internationale netwerk van organisaties die zich bezighouden met stadslandbouw
- www.vso.nl - VSO is een internationale ontwikkelingsorganisatie die door duurzame kennis-uitwisseling werkt aan een rechtvaardiger wereld zonder armoede.
- www.mensenmeteenmissie.nl - Een ontwikkelingsorganisatie die zich door lokale initiatieven wereldwijd te ondersteunen inzet voor vrede en veiligheid.
- www.samen.org – SAMEN bemiddelt jongeren naar projecten in Zuid-Amerika, Afrika en Azië om daar voor een periode van 3-6 maanden als vrijwilliger te werken

Naam: Kor Hoebe
Studie: Planologie
Afgestudeerd: 2013
Specialisatie: Verkeer en Vervoer
Huidig beroep: Cabaretier

Droom van een wereldverbeteraar

Kor Hoebe

Vanaf mijn achttiende wist ik al dat ik cabaretier wilde worden maar toch koos ik ervoor om eerst te gaan studeren. Ik heb een jaar Rechten gestudeerd en dat liep helemaal uit op niets. Het was mij te massaal. Ik ging alleen maar uit en had een arbeidsethos van een weggepromoveerde ambtenaar. Ik hield het een halfjaar vol en wist ondertussen best wat ik wel wilde gaan doen maar durfde die stap nog niet te zetten. Ik besloot een heroriëntatie programma te gaan volgen van de UvA. Dat was een soort AA (anonieme alcoholisten)

programma maar dan voor mensen die niet wisten wat voor studie ze moesten kiezen. Bij de bijeenkomsten ging het als volgt: “Hoi ik heet Kor en ik weet niet wat voor studie ik moet kiezen.” En dan hoorde je in koor: “Hoi Kor!”. Eigenlijk ging ik er alleen maar heen om meisjes te versieren. Dat is helaas niet gelukt maar tegen het einde van het traject had ik wel een studie gekozen die me leuk leek: Planologie. Een studie waarvan ik dacht dat het de meest creatieve opleiding was die je kon volgen aan de UvA. In het eerste jaar is dat ook wel zo. Je moest een aantal keren een plan ontwerpen van een nieuwe buurt en dat is best een creatief proces. Daarna kwam ik er steeds meer achter dat je bijna alleen maar beleid of processen bestudeert om tot een plan te komen. Een planoloog is veel meer een manager dan een ontwerper en al was dat niet helemaal wat ik voor ogen had, heb ik toch, met wat pijn en moeite, mijn bachelor gehaald.

Ondertussen was ik bezig met te doen wat ik nu doe, mij voorbereiden op een carrière in het cabaret. Met één vreemd uitstapje. In mijn eerste jaar Planologie heb ik samen met twee vrienden een eigen makelaarskantoor gerund. Dat bedrijf bestaat nog steeds alleen maar dan zonder mij. Het was misschien wel mijn laatste poging om een ‘normaal’ leven te leiden.

Overleven

Ik ben nu aspirant professioneel cabaretier en doe aan improvisatietheater (denk aan de Lama's maar ook De Vloer Op) en op Amsterdam.fm presenteer ik een radioprogramma. Van deze bezigheden kan ik nog niet leven maar ik zie licht aan het einde van de tunnel. Onlangs kreeg ik voor een optreden een half maandsalaris, maar veel vaker word ik nog uitbetaald in consumptiebonnen. Om te overleven geef ik theaterworkshops en rondleidingen in Amsterdam voor toeristen. Toeristen betalen mij een vrijwillige bijdrage en hoe hoog dat bedrag is hangt af van wat ze er zelf van vinden. Door dat concept moet ik elke keer enorm mijn best doen om niet alleen een interessante maar ook een grappige rondleiding te geven.

Ook geef ik rondleidingen bij twee prachtige sociale woningbouwcomplexen in de Amsterdamse schoolstijl: 't Schip en de Dageraad en in het Scheepvaarthuis waarin nu het Amrâth hotel is gevestigd. Bij deze rondleidingen komt mijn opgedane planologische kennis wel weer leuk van pas. Voor mijn cabaretcarrière heb ik eigenlijk meer aan de algemeen opgedane academische vaardigheden.

Misschien heb ik wel wat aan mijn planologische kennis bij mijn aloude drang om de wereld te verbeteren en na te denken in concepten en processen. Volgens mij schuilt er stiekem in elke beginnende planoloog een dictator die met de beste bedoelingen de wereld wil hervormen. Maar die drang neemt wel af tijdens je studie waar al snel duidelijk wordt dat het weinig zin heeft deze ambities te koesteren.

Al met al heb zeker geen spijt van mijn studie ondanks dat ik nu een ontzettende hoge studieschuld heb. Naar mijn mening zou de overheid jongeren van 18 á 19 jaar beter moeten wijzen op de nadelen van maximaal bij lenen. Als autoriteiten van zuidelijke EU-landen amper kans zien verantwoordelijk om te gaan met goedkope leningen hoe kunnen ze dit dan verwachten van 18-19 jarigen? *It's the price you pay for growing up.*

Het betere werk

Het leukste vak dat ik aan de UvA heb gevolgd was zonder twijfel 'Big History', 25 colleges van verschillende professoren van bijna alle faculteiten die de UvA rijk is, die het ontstaan van de wereld hoe wij die nu kennen, uitleggen vanaf de oerknal. Een echte aanrader ook voor alumni. De colleges die Robert Dijkgraaf nu geeft voor de DWLD lijken sterk op de eerste colleges die je daar kunt volgen. Het leukste vak dat ik heb gevolgd op mijn eigen faculteit was 'onderhandelen'. Daarbij kregen we een workshop van een Amerikaanse professor waarbij we onderhandelingen moesten simuleren. We kregen allemaal een rol toegewezen (ik was minister van EZ) en een individuele opdracht mee. Binnen een bepaald tijdslimiet moesten we tot een oplossing komen. Tot

Foto: Milaimo Spalburg

Kor

op de dag van vandaag haat ik het meisje met de rol van directeur van de Rotterdamse haven. Zij speelde een echt geniepig spelletje tijdens de onderhandelingen waardoor wij als groep verloren en zij won. Dat, en de reis naar China met de UvA, was wel het meest indrukwekkende wat ik tijdens mijn opleiding heb gedaan.

Een academische opleiding is volgens mij een essentiële basis voor een cabaretier. Veel cabaretiers hebben gestudeerd, mijn grote voorbeeld Micha Wertheim bijvoorbeeld heeft Culturele wetenschappen gestudeerd in Maastricht en is ook pas na zijn studie begonnen met zijn carrière.

Momenteel werk ik hard om mijn carrière als cabaretier van de grond te krijgen en ben onder andere bezig met het schrijven van een avondvullende show. Dit doe ik in samenwerking met mijn regisseur Pieter Bouwman die ook de regisseur was van een aantal shows van Hans Teeuwen en van Micha Wertheim. Ook heb ik meegedaan aan de voorrondes van het Cameretten Festival en ben nu in afwachting of ik door ben naar de halve finale. Wanneer deze tekst is gepubliceerd, staat op de website van Cameretten of ik door ben naar de finale. Kortom, houd mij in de gaten!

www.cameretten.nl

Marcel

Naam:	Marcel Gerrits
Studie:	Sociale geografie
Specialisatie:	Sociale geografie van Ontwikkelingslanden (SGO)
Afgestudeerd:	2000
Huidig beroep:	Senior Investment Manager

De financiële solist

Marcel Gerrits

Als je, zoals ik, altijd al breed geïnteresseerd bent in wat er om ons heen gebeurt en dan met name in het buitenland op zowel politiek-, economisch-, milieu- en natuurgebied, dan kom je wat studiekeuze betreft al snel uit bij Geografie.

Ik heb eerst een jaar Geologie aan de VU gedaan maar dat vond ik te abstract en toen ik zag dat er Sociale geografie van Ontwikkelingslanden (SGO) aan de UvA werd gegeven, heb ik heel bewust de *switch* gemaakt naar Sociale geografie aan de UvA. Maar een duidelijk beroep had ik niet meteen voor ogen, wel “iets in het buitenland”.

Na een uitwisseling in het derde jaar met de Moi University in Eldoret, West Kenia en mijn masteronderzoek in Centraal Kenia wist ik zeker dat ik in de ontwikkelingswereld wilde gaan werken, maar niet in de sfeer van “grijze wollen sokken”. Na mijn afstuderen heb ik een postdoc gevolgd in Nijmegen op het gebied van ontwikkelingsstudies en zo ben ik inderdaad in de ontwikkelingssector gerold, waarbij mijn voorkeur al snel richting microkredieten ging.

Investeerder van microkredieten

Tijdens mijn studie SGO had ik niet gedacht investeerder van micro- kredieten te worden in ontwikkelingslanden. Na een aantal jaren bij een ontwikkelingsorganisatie gewerkt te hebben, heb ik de overstap naar de praktijk gemaakt. Dat beviel erg goed en uiteindelijk heb ik ruim zeven jaar in met name Kenia, Tadjikistan en Kirgizstan gewerkt. In Kirgizstan vervulde ik geruime tijd de functie van directeur van een microkrediet organisatie (een Microfinance Institution -MFI).

Ten slotte vond ik het tijd worden om terug te gaan naar Europa en ben ik bij een investeringsbedrijf beland in België dat zich specialiseert in het financieren van microkrediet organisaties en banken in ontwikkelingslanden middels het verstrekken van leningen en participaties. Daar begon ik drie jaar geleden als verantwoordelijke voor onze portfolio in Oost-Europa, de Kaukasus en het Midden Oosten. Ik beheer een portfolio met ruim 20 financiële instellingen en een omvang van vele tientallen miljoenen euro's. Ik

houd mij bezig met financiële en operationele analyses ter plaatse, sluit de deals en monitor de activiteiten. Verder ben ik veel betrokken bij gevallen waar er problemen ontstaan bij de MFI's om daar oplossingen voor te verzinnen en te onderhandelen met de andere investeerders en de MFI zelf om tot een werkbare doorstart te komen.

Al met al betekent dat veel reizen; ik zit dan ook zeker gemiddeld één keer per maand in het buitenland. Sinds anderhalf jaar zit ik ook in het bestuur van een grotere MFI in Azerbeïdjan.

Het juiste pad

Op ons hoofdkantoor in Antwerpen zie ik collega's om me heen die van commerciële banken komen en/of een economische of boekhoudkundige achtergrond hebben. Echter, met mijn SGO opleiding als achtergrond merk ik dat mijn verbondenheid met andere landen en culturen veel sterker is. Hoe ik financiële analyses moest uitvoeren heb ik mij snel eigen kunnen maken. Al met al ben ik zeer tevreden met mijn studie SGO, juist omdat die zo breed was en goed aansloot op wat ik interessant vond.

De eerste twee jaren van Sociale geografie waren afzien, omdat de studie zo breed is kwamen er ook diverse onderwerpen aan bod waar ik veel minder interesse in had, zoals stedelijke ontwikkeling. Maar vanaf het derde jaar en door de keuzes die mogelijk waren kon ik me specialiseren op gebied van ontwikkelingsgeografie. Statistiek, Methoden en Technieken waren onderwerpen waar ik veel aan heb gehad tijdens het afstuderen. De uitwisselingssessie met de Moi University in Kenia was de vuurdoop en daar heb ik besloten dat ik op het juiste pad was en ook geschikt was voor werken in het buitenland. Het vierdejaars veldonderzoek van ruim zes maanden in landelijk Kenia (in mijn eentje) was, naast inhoudelijk, ook een hele stap voorwaarts op gebied van mijn eigen inwikkeling. Dit veldwerk was voor mij de bevestiging dat ik prima alleen kan reizen en onderzoek kan doen, iets waar ik nu in mijn huidige baan, tijdens elke reis, nog voordeel van heb.

Ondanks dat de studie Sociale geografie erg breed is, zou ik best iets meer over financieringsvraagstukken willen zien, al is dat ook mogelijk door een minor bij een andere opleiding te volgen. Daarnaast zou het in mijn geval wenselijk zijn geweest om vroeg een specialisatiekeuze te maken, zodat ik niet nog in het derde jaar tweedejaarsvakken moest afronden die totaal niet in mijn interesse gebied vielen. Aanstaaende studenten zou ik adviseren: oriënteer je breed omdat de wereld van vandaag nog nooit zo klein is geweest. Probeer als student betrokken te raken bij onderzoeken van je docenten die vakken geven waar je interesse in hebt, ook al heb je een hele kleine rol, het geeft een hele leuke invalshoek van hoe academisch onderzoek in de praktijk gaat. Als je datgene studeert waar ook je interesses liggen en dan is de kans op een beroep waarin je jezelf terug kan vinden groter.

www.incofin.be

<

'Aanstaaende studenten zou ik adviseren: oriënteer je breed omdat de wereld van vandaag nog nooit zo klein is geweest.'

Naam: Daniël Scheerooren
Studie: Bachelor Sociale geografie en Planologie
(Universiteit van Amsterdam)
Specialisatie: Internationale ontwikkelingsstudies
Afgestudeerd: 2012
Huidige opleiding: Master Urban Environmental Management
(Universiteit Wageningen)

Terug naar de collegebanken

Daniël Scheerooren

In 5 VWO wist ik al zeker dat ik Sociale geografie wilde gaan studeren. In Utrecht en Nijmegen werd deze studie gecombineerd met Planologie, in Amsterdam was het nog een studie op zich. Dus werd het Amsterdam. Eenmaal begonnen bleek dat vanaf september 2009 de studies hier ook zouden worden samengevoegd. Een lichte teleurstelling, maar achteraf gezien een logische keuze: bij Sociale geografie kijk je naar de reactie van mensen op hun omgeving, bij Planologie probeer je deze reactie richting te geven, door de omgeving aan te passen. De studierichtingen zijn dusdanig met elkaar verweven dat kennis van het andere vakgebied de zaken zeker kan verduidelijken. In de drie jaren van mijn bacheloropleiding veranderde ik nog wel eens van richting wat betreft mijn toekomstplannen. Na een college Politieke geografie dacht ik zeker te weten diplomaat te willen worden; na een college GIS dacht ik GIS-expert te willen worden, enz. Mijn tip aan huidige en toekomstige studenten zou zijn om vooral mee te gaan met die (wisselende) toekomstdromen. Blijf niet vasthouden aan wat je vooraf allemaal hebt bedacht, maar kijk vooral naar wat je allemaal nog niet weet en probeer daar zoveel

mogelijk van te proeven. De bacheloropleiding is breed opgezet. Dit biedt ruimte om je te verbreden als je het leuk vindt en je te verdiepen in wat je interessant vindt.

Een periode van werken

In de eindfase van m'n scriptie had ik tijd over en geld tekort (dat overkomt je als student al gauw) en daarom besloot ik parttime te gaan werken. Ik vond een baan buiten mijn studierichting als technisch verificatiemedewerker bij een bedrijf dat zonnepanelen verkoopt (Oskomera Home Solar). Het directe contact met klanten en het verkopen van een duurzaam product bleek na een tijdje dusdanig veel voldoening te geven, dat ik besloot om na mijn bacheloropleiding fulltime bij dit bedrijf aan de slag te gaan. Ik heb altijd gedacht: "als je werkt, is het goede leven voorbij", maar dat viel ontzettend mee. Op de werkvloer ontmoette ik gelijkgestemde wereldverbeteraars met een commerciële insteek, die ook wel van een biertje hielden. In deze werkkring leerde ik veel praktische zaken over bijvoorbeeld bedrijfsvoering, technische processen (werken en communiceren via CRM software), verkoop en de omgang met klanten. Na daar een jaar te hebben gewerkt, wilde ik toch iets meer doen met mijn vakgebied. Daarom solliciteerde ik bij TomTom (vanuit GIS interesse). Het bleek een bijzondere ervaring om op een internationale werkvloer samen te werken met Engels sprekende collega's uit India, Spanje, Ierland en andere delen van de wereld.

Hoewel het geldverdienende leven mij prima beviel, zocht ik meer kennisverdieping in het vakgebied van de ruimtelijke wetenschap. Met alleen een bachelor diploma op zak miste ik toch nog wat gedegen kennis om iets toe te voegen aan de discussies tijdens de lunchpauzes. Ik wilde verder studeren en besloot na een jaar aan een masteropleiding te beginnen. In Wageningen vond ik een praktische, maar toch academische opleiding van twee jaar, die goed aansloot op mijn bachelor, waarbij GIS kon worden toegepast en ik een half jaar stage kon lopen. Voor mij redenen

genoeg om de Amsterdamse metropool te verlaten voor het toch wat rurale Wageningen.

Op dit moment volg ik een major in GIS binnen de master Urban Environmental Management. Ik heb weinig met computers, ben geen *gamer* en geen ICT-nerd, maar de mogelijkheden met digitale geografische informatie lijken bijna eindeloos. Bovendien kan ik het resultaat van mijn inspanningen zien, op de kaart die uit het computerprogramma komt rollen, waar vervolgens weer een praktische vervolgstap aan kan worden gegeven. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat het verkeers beleid wordt aangepast aan de hand van nieuwe inzichten in verkeersstromen of omdat planologen visuele ondersteuning nodig hebben om hun argumenten voor smallere uiterwaarden bij te zetten. Bijvoorbeeld aan de hand van overstromingssimulaties. Na voltooiing van mijn master zou ik graag aan de slag willen in een functie waarbij ik direct klantcontact kan combineren met het product GIS. De sociale wetenschap als beroep trekt mij niet zo, dus een PhD functie zal het niet worden. Dat zeg ik nu, maar ik blijf uiteraard open staan voor deze optie als er een interessant project voorbij komt rollen.

Het belang van een stage

Het moet geen verplichting worden -want het is immers een academische opleiding- maar toch zou ik graag zien dat er tijdens de bacheloropleiding meer aandacht wordt gegeven aan de mogelijkheid om stage te lopen. Tijdens een stage leer je vaardigheden die je tijdens je opleiding niet opdoet, maar die wel van je verwacht worden als je eenmaal begint met werken buiten de academische wereld. Het is een soort van cultuurshock om op de werkvloer te belanden. Veel studenten hebben een bijbaantje, maar dat soort werk is vaak nauwelijks te vergelijken met het werk wat mensen na hun studie doen.

Nog een laatste tip: casestudies en voorbeelden uit een boek zijn interessant om over te lezen, maar de Sociale geografie en Planologie als vakgebied ligt als geen ander

buiten de deur voor het oprapen! Geniet vooral van de ruimte, de sfeer en de veelzijdigheid aan mensen in Amsterdam! <

Daniël aan het ontbijt in Lori's diner, San Francisco

Foto: Lydia The

Ymke in Marokko

Foto: Gaya Killlaars

Naam: Ymke Elfring
Studie: Bachelor Sociale Geografie & Planologie,
Universiteit Utrecht
Master Planologie, Universiteit van Amsterdam
Afgestudeerd: 2011
Huidig beroep: Young Professional Kadaster powered by YSE

De planologische toolbox

Ymke Elfring

Een wijs iemand vertelde mij ooit: 'Wie zijn eigen weg durft te lopen, verdwaalt nooit'. Hoewel ik denk dat het een utopie is dat je in je leven nooit verdwaalt, ben ik ervan overtuigd dat je het lot kunt beïnvloeden met de keuzes die je maakt. Maar wat is nou een goede keuze?

Juni 2005. Mijn moeder zit met haar handen in het haar, omdat ik ben afgewezen voor Bestuurs- en Organizationalwetenschappen en nul motivatie heb voor een andere opleiding. We halen het TKMST-magazine erbij en mijn moeder begint vanaf de letter A opleidingen aan me voor te lezen. Bij de letter S begint er iets te borrelen. Drie maanden later sta ik met een biertje in mijn hand 'de V.U.G.S.' drinkt niet uit glazen, wij drinken bier per vat!' mee te brullen op de introductie van de opleiding Sociale geografie & Planologie in Utrecht. Hoewel mijn studiekeuze niet bepaald een 'best practice' te noemen is, merk ik al snel dat ik enthousiast word van de praktische planologische vakken. Echter, de sociaalgeografische vakken, evenals de puur wetenschappelijke vakken vind ik oninspirerend en ik zoek naar nieuwe inspiratiebronnen.

Een vriend stelt mij de volgende vraag: 'wat is je passie en kun je dat met je studie combineren?' Ja, dat kan ik! In juni 2007 zit ik in de collegebanken van de RMIT University in Melbourne, Australië. Naast dat ik woon in het mooiste land ter wereld, blijkt ook studeren hier veel leuker. De praktische instelling van de RMIT is voor mij een verademing. Ik mag plattegronden tekenen en al wandelend de kwaliteit van de openbare ruimte in kaart brengen!

Terug in Nederland hak ik de knoop door en besluit dat de UU niet bij me past en ga op zoek naar een universiteit die lijkt op de RMIT. De overstap naar Planologie aan de UvA blijkt voor mij een goede keuze. Ik krijg veel vrijheid, kan mijn creatieve talent inzetten en hoogleraar Willem Salet weet mij met zijn colleges zelfs te boeien voor wetenschappelijke theorieën. Maar ook al groeit mijn enthousiasme voor wetenschap, de praktijk lonkt...

Hoe vind je je eerste baan?

Ik heb een passie voor havens. De ruwe, maritieme wereld boeit me. Ondanks dat stage geen onderdeel is van de master Planologie en ik in eerste instantie word afgewezen krijg ik het uiteindelijk toch voor elkaar: een stage en half jaar contract bij het Havenbedrijf Rotterdam. De aanhouder wint en de eerste baan is binnen!

Helaas stopt mijn contract na een jaar en ga ik op zoek naar iets anders. Hoewel ik niet enorm enthousiast ben start ik september 2011 met een tweejarig traineeship bij het Kadaster. Na twee jaar zwoegen en bikkelen haalde ik enigszins gehavend de eindstreep, maar dit was duidelijk niet de beste keuze...

Ironisch genoeg weet ik na precies acht jaar nog steeds niet wat echt bij me past, al weet ik wel wat niet bij me past. Ik heb aardig wat projectmanagement- en advieservaring opgedaan, maar mijn ervaring is verspreid over terreinen als marketing, social media, talentontwikkeling, innovatie, havenexploitatie en inkoop. Mijn peoplemanager zei: "Ymke, wees trots. Je bent 26 en hebt een dijk van een CV, je kunt nog alle kanten op!" En toen viel het kwartje...

Geleerde lessen

De opleiding Planologie biedt een breed scala aan onderwerpen, ruimte voor creativiteit en eigen inbreng en een goed evenwicht tussen onderzoek en praktijk. Deze brede insteek maakt dat je enerzijds zoekende bent binnen de legio mogelijkheden. Anderzijds biedt deze studieachtergrond je de mogelijkheid om je passie te volgen.

Ook ontwikkel je bij de opleiding Planologie een handige toolbox. Zelfstandigheid, aanpassingsvermogen, een brede interesse, helikopterview en een open maar kritische blik zijn competenties van iedere planologiestudent. Met deze competenties ben je niet alleen inzetbaar bij de bekende adviesbureaus en gemeenten gericht op ruimtelijke ordening, maar kun je ook veel waarde toevoegen aan projectmatige, strategische en innovatieve afdelingen in het bedrijfsleven, zorg of onderwijs.

Ik heb vele lessen getrokken uit afgelopen periode, maar de belangrijkste les is simpel: het maakt niet uit hoe je kiest, als je maar voor je passie kiest. Een brede opleiding als Planologie bood mij de mogelijkheid om die passie met mijn studie te combineren!

¹ V.U.G.S. Vereniging Utrechtse Geografie Studenten

www.yseprogram.com

www.werkenbijhetkadaster.nl

<http://www.rmit.edu.au>

<

'De opleiding Planologie biedt een breed scala aan onderwerpen, ruimte voor creativiteit en eigen inbreng en een goed evenwicht tussen onderzoek en praktijk.'

Naam: Clement Jager
Studie Planologie
Specialisatie: Verkeer, Vervoer en Infrastructuur
Afgestudeerd: 2000
Huidig beroep : Senior beleidsmedewerker Ministerie Infrastructuur en Milieu / tot eind 2013 Beleidsmedewerker Openbaar Vervoer & Goederenvervoer bij Stadsregio Amsterdam (uitwisseling)

Een prima advies

Clement Jager

Clement

Het was mijn toenmalig docent aardrijkskunde die op het VWO vroeg of Planologie niet iets voor mij was ... omdat ik een leuke eindexamenscriptie over de groei van Schiphol aan het schrijven was. Na een bezoek aan een open voorlichtingsdag van de UvA was ik meer dan voldoende overtuigd van het feit dat Planologie mijn studie zou worden! In vijf jaar tijd heb ik de studie met zeer veel plezier doorlopen en ben daarna bewust en onbewust een beetje gaan 'job-hoppen'. Ik heb gewerkt bij verschillende overheidslagen (provincie, gemeente en Rijk) en bij meerdere adviesbureaus. Bij de overheid bekleedde ik onder andere de functie van beleidsmedewerker RO & Verkeer bij de gemeente Weesp en adviseerde ik burgers bij bouwplannen en zochten we samen naar oplossingen voor (gevaarlijke)

verkeerssituaties. Tijdens mijn werk bij adviesbureaus adviseerde ik over bijvoorbeeld horecabeleid, parkeren, planning van nieuwe tankstations, planning van bedrijventerreinen en grote distributiecentra. Je kunt als planoloog dus op veel plekken terecht, zowel bij de overheid als in het bedrijfsleven.

Een ideale samenwerking

Na bijna zes jaar bij de Rijksoverheid te hebben gewerkt, waar onder andere het schrijven aan het nieuwe rijksbeleid op het gebied van ruimtelijke ordening en de grote infrastructurele projecten in Brabant als A2 Eindhoven en omlegging Zuid-Willemsvaart bij 's-Hertogenbosch tot mijn taken behoorde, was ik toe aan een meer concrete functie

Clement op de muur in China

Foto: Monique de Jong

Een brede kijk

Als ik terugkijk op wat ik geleerd heb tijdens de studie Planologie komt vooral het multi-disciplinaire, het samenwerken en het naar een eindproduct streven naar boven. Planologen zijn –omdat de ruimtelijke ordening met van alles samenhangt- gewend om zaken breed te bekijken en belangen goed af te wegen. Dat heb ik in deze opleiding ook zeker meegekregen!

Wel bekruipt mij het gevoel dat de opleiding iets teveel ‘naar binnen’ is gekeerd, te veel wetenschappelijk.

Het wetenschappelijke karakter is uiteraard ook de verwachting bij het volgen van een academische opleiding maar ik zou toch willen adviseren de opleiding meer open te maken met projecten en / of colleges ‘in het veld’. De afgelopen jaren is de ruimtelijke ordening sterk veranderd, mede door invloed van de economische crisis en de verdere individualisering van de samenleving.

Voor studenten is het altijd goed om een band met de docenten op te bouwen, zij hebben ‘voor later’ vaak ingangen voor een leuke stageplek of een goede eerste baan. En leer ook zoveel mogelijk medestudenten goed kennen, het plano-wereldje is namelijk erg klein en je komt elkaar overal tegen! In je latere werk kan het een groot voordeel zijn als je al een mooi netwerk hebt opgebouwd.

www.rijksoverheid.nl

www.stadsregioamsterdam.nl

<

bij een lagere overheid. Ik heb zelf een ruil in gang gezet met de Stadsregio Amsterdam. De Stadsregio is een samenwerkingsverband van 16 gemeenten rond Amsterdam. Niet alleen zorgt de Stadsregio voor verdeling van het verkeer- en vervoer met gelden die vanuit het Rijk beschikbaar worden gesteld en aanbesteding van het openbaar vervoer, maar er worden ook grote gemeentegrens overschrijdende projecten opgepakt. Het gaat bijvoorbeeld om optimale bereikbaarheid van Schiphol per openbaar vervoer, onderlinge afspraken maken rond de bevoorrading van de binnensteden en onderzoeken rond het mogelijk doortrekken van de Amstelveenlijn (Lijn 51) van Amstelveen naar Aalsmeer of Uithoorn. Een ideale manier van samenwerken dus!

Naam: Kees van der Geest
Studie: Sociale geografie
Specialisatie: Milieu en Ontwikkeling
Afgestudeerd: 2002
Huidig beroep: Onderzoeker bij United Nations University in Bonn

Met dank aan Sinterklaas

Kees van der Geest

Toen ik een jaar of acht was kreeg ik van Sinterklaas een wereldbol met een lampje erin. Elke avond, voor het slapen gaan, deed ik het grote licht in mijn slaapkamer uit en reisde ik de wereld rond: van Papua-Nieuw-Guinea waar mijn peetoom woonde, via Ghana waar mijn ouders drie jaar hadden gewerkt, naar Spanje waar de fabriek van Sinterklaas stond die deze mooie wereldbol had gemaakt. Ik droomde ervan om echt naar die landen te reizen.

Tien jaar later – een paar maanden na mijn eindexamen – was het dan eindelijk zover: ik ging (voor het eerst alleen) voor een jaar op reis naar Spanje. Voor mijn vertrek wist ik eigenlijk al dat ik Sociale geografie wilde gaan studeren, en dat jaar in Spanje deed me niet van gedachten veranderen. De keuze voor Amsterdam lag voor de hand. Aan de UvA bestond een afstudeerrichting die Milieugeografie en

Foto: Primus Nurudong

Kees op veldwerk in Ghana

Ontwikkelingsgeografie combineerde, en dat was precies wat ik wilde.

Ik heb nooit spijt gehad van deze keuze. De eerste twee jaar – het basisdoctoraal heette dat toen – was de studie nog vrij breed en de colleges volgde je met alle sociale geografie studenten samen. De meeste vakken waren wel interessant maar vergden niet al te veel inzet. Ik werd pas echt enthousiast en een beetje ambitieuzer in de laatste twee jaar. Het niveau was hoog, zowel van docenten als van medestudenten. Het was opeens keihard werken.

In het modderkasteel

Vrijwel het gehele vierde jaar van de studie was gereserveerd voor het afstudeeronderzoek. Ik deed mijn veldwerk in Noord-Ghana waar ik bestudeerde hoe boerenhuishoudens zich aanpassen aan veranderende regenvalpatronen. Dat was in 1999-2000 toen er nog niet zoveel onderzoek werd gedaan naar de gevolgen van klimaatverandering. Ik bleef een jaar in het veld, en had de tijd van mijn leven, ondanks dat ik een paar keer flink ziek werd. Ik woonde bij een oude man en zijn familie in een dorpje op de savanne. Zijn huis noemde ik het modderkasteel en als het niet regende sliep ik op het platte dak, onder de sterren. Na een dag in het veld, gooide ik een emmer water over mijn stoffige lichaam en schoof aan voor de dagelijkse portie ‘tuo zaafi’ (gierstbal met een sausje). Na het eten dronken we lokaal gebrouwen bier uit een kalebas en kletsen wat. Als mijn huisgenoten dan om een uur of acht gingen slapen, deed ik de olielamp aan en ging ik m’n aantekeningen van de dag uitwerken.

Dat eerste jaar in Afrika, dat was zonder enige twijfel de gelukkigste tijd van mijn leven: zelf onderzoek doen, elke dag iets nieuws ontdekken, het puzzelen om alle brokjes informatie in een goede vorm te gieten, de struikelblokken en het vinden van creatieve oplossingen. Terug in Nederland, tijdens het schrijven van mijn scriptie, wilde ik eigenlijk maar één ding: zo snel mogelijk weer naar Ghana. Die kans kwam al snel. Er kwam een positie vrij voor promotieonderzoek naar milieugevolgen van boerenmigratie in Ghana. Dat was geluk hebben.

Promoveren en meer

Ik kon mijn tijd grotendeels zelf indelen en dat zorgde er wel eens voor dat ik te veel dingen deed die niet direct bijdroegen aan het promotieonderzoek. Ik reisde over land door de Sahara naar Ghana, bouwde een huis op de savanne en maakte twee korte documentaires. Eén daarvan – genaamd *Shit & Chicks* – heeft op het IDFA (international documentary festival amsterdam) en andere documentairefestivals over de hele wereld gedraaid. De ander – genaamd *Hunt & Play* – is al meer dan een half miljoen keer bekeken op YouTube. Met documentaires maken is het makkelijker om een groot publiek te bereiken dan met wetenschappelijk onderzoek.

Ik werk sinds anderhalf jaar bij de United Nations University in Bonn. Daar coördineer ik een groot onderzoek naar gevolgen van klimaatverandering in de meest kwetsbare landen. Helaas wordt het veldwerk nu door anderen gedaan; onderzoekers uit die landen zelf. Ik heb de methoden voor het onderzoek ontworpen en help het academische niveau van de onderzoekers op te krikken. De meeste van hen hebben nu voor het eerst van hun leven een wetenschappelijk artikel in een internationaal tijdschrift gepubliceerd. Daar ben ik best trots op.

Sociaal geografen zijn de experts *par excellence* voor onderzoek naar de gevolgen van klimaatverandering voor mens en samenleving. Er is geen andere wetenschappelijke discipline die zich zo nadrukkelijk richt op de relatie tussen mens en natuur/milieu. Mijn tip voor (aanstaande) studenten: zorg dat je in het begin van je studie zo min mogelijk vertraging oploopt zodat je zoveel mogelijk tijd overhoudt voor je afstudeeronderzoek. Dat is verreweg het meest interessante deel van je studie en daarmee kun je je echt profileren.

www.keesvandergeest.nl

www.ehs.unu.edu

Kim tijdens veldwerk voor haar afstudeeronderzoek in Kenia

Naam:	Kim de Vries
Studie:	Sociale geografie
Specialisatie:	Culturele en Politieke geografie, Ontwikkelingsgeografie
Afgestudeerd:	2008
Huidig beroep	Junior beleidsmedewerker

Nieuwe kennis in ontwikkeling

Kim de Vries

Tegen het einde van mijn VWO-opleiding had ik nog geen idee wat ik wilde worden. Ik besloot bij het kiezen van een studierichting vooral te kijken naar de vakken die ik interessant vond. Dat waren naast tekenen, met name de meer verhalende vakken aardrijkskunde en geschiedenis.

Er bleven al snel maar twee studierichtingen over: Sociale geografie en Culturele antropologie. Het werd Sociale geografie omdat het volgens de voorlichting meer kansen bood op de arbeidsmarkt en je er wetenschappelijk breed werd opgeleid. De keuze voor Amsterdam was ook snel gemaakt: mooie stad, niet te ver van huis en een universiteit verspreid over de binnenstad. Een tussenjaar reizen had de interesse naar kennis over plaatsen en culturen vervolgens alleen maar vergroot.

Tijdens mijn studie was vooral de keuze voor het afstudeeronderzoek belangrijk. Ik koos voor een onderzoek naar etniciteit en territorialiteit in het grensgebied van Kenia en Oeganda. Ik onderzocht er hoe een etnische groep zich in de loop der tijd had gevormd en welke invloed het gebied waarin de groep leefde had op hun identiteit (voor de oplettende lezer: de interesse voor Culturele antropologie was dus nog niet helemaal verdwenen). Door dit onderzoek leidde mijn banenzoektocht na het afronden van de studie in de richting van ontwikkelings- of internationale samenwerking. Dat was niet gemakkelijk: het werkveld is populair want internationaal en er wordt vaak behoorlijk wat specifieke werkervaring gevraagd. Om meer kans te maken besloot ik me daarom in te schrijven voor een traineeship van een jaar bij de opleiding 'Advanced Master for International Development' aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Toen ik eenmaal geselecteerd was voor die opleiding had ik inmiddels al een baan gevonden. Gelukkig bleken beide goed samen te gaan. Ik werkte eerst een jaar als trainee en daarna nog twee jaar als programmamedewerker bij een kennisnetwerk in de ontwikkelingssamenwerking (OS) dat was verbonden aan de UvA. Bij dit netwerk subsidieerden we kennisprocessen over uiteenlopende thema's,

van bijvoorbeeld microfinanciering tot genetisch gemodificeerde soja. Het netwerk zelf was ook een soort denktank waarin werd nagedacht over de toekomst van de OS sector. Een interessante positie waarin ik met veel organisaties en denkrichtingen kon kennismaken.

Strategisch positioneren

Momenteel werk ik als beleidsmedewerker bij de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO), een belangrijke financier van wetenschappelijk onderzoek. Ik werk er voor de afdeling WOTRO Science for Global Development, dat onderzoek financiert naar duurzame ontwikkeling en armoedeproblematiek.

WOTRO ontvangt vooral geld uit het OS-budget van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Dit geld krijgen we niet zomaar en zeker niet nu er al jaren achtereen op het OS-budget wordt bezuinigd. We moeten ons daarvoor strategisch positioneren; laten zien dat wij de juiste partij zijn om dit soort onderzoek te financieren. Het werk is interessant omdat je dicht zit op de ontwikkeling van nieuwe kennis. Het werk is administratief, maar tegelijkertijd ook faciliterend: we laten Nederlandse onderzoekers met onderzoekers uit ontwikkelingslanden samenwerken. En we zoeken naar manieren om met wetenschappelijk onderzoek concrete oplossingen te bieden voor problemen in ontwikkelingslanden, of het nou gaat om het vergroten van voedselzekerheid of het opbouwen van gezondheidssystemen.

Een brede wetenschappelijke basis

Sociale geografie heeft voor mij een brede basis gelegd van waaruit ik kennis heb gemaakt met de wetenschappelijke wereld. Kennis die ik nu nog dagelijks in mijn werk gebruik. De opleiding bleef wel voornamelijk theoretisch. Een belangrijke uitzondering daarop was overigens de kans die ik kreeg om via de studie stage te lopen als aardrijkskundedocent, iets wat erg leuk en leerzaam was.

Na de studie was ik nog niet erg vertrouwd met

het werkveld en dat was lastig als starter. Het traineeship aan de Radboud Universiteit kwam dan ook als geroepen. Ik heb daar veel geleerd van de werkervaringen van mijn medestudenten en de praktische vaardigheden die we kregen aangeleerd. Wellicht had ik met een andere internationaal georiënteerde studie ook bij mijn huidige baan terecht kunnen komen, maar terugkijkend zijn beide opleidingen wel bepalend geweest voor waar ik nu ben geland. Inhoudelijk, maar ook vanwege de contacten die je opbouwt en waarmee je later ingangen kunt vinden in het werkveld.

Het zou goed zijn om tijdens de opleiding wat meer aandacht te geven aan het werkveld waarin je als sociaal geograaf terecht kunt komen, al wordt daar nu volgens mij wel meer aan gedaan. Haal mensen uit de praktijk, het liefst ook alumni geografie, naar de universiteit en laat ze spreken over hoe zij aan hun baan zijn gekomen. Organiseer ontmoetingen met werkgevers die sociaal geografen in dienst kunnen nemen. En begeleid studenten zodanig dat ze inzien dat ze hun afstudeeronderzoek in kunnen zetten op hun loopbaan na de studie, binnen of buiten de universiteit.

Studenten zou ik willen aanbevelen om tijdens de studie alvast na te denken over wat er daarna zou kunnen volgen, leg contacten, verken het werkveld. En vooral ook: weet dat je afstudeeronderzoek bepalend kan zijn voor je verdere carrière, dit kun je dus strategisch gebruiken.

Verder, leer en geniet. Maak gebruik van de mogelijkheden om ergens anders vakken te volgen, bij voorkeur ook in het buitenland. Laat je hierover vanaf het begin van je studie informeren. Het kost misschien wat extra uren organisatiewerk, maar dit zijn vaak de meest waardevolle ervaringen.

WOTRO:

www.nwo.nl/wotro

AMID traineeship:

www.ru.nl/cidin/education/advanced-master <

Naam: Boj van den Berg
Studie: Planologie
Specialisatie: Cultuurhistorie
Afgestudeerd: 2009
Huidig beroep: Projectsecretaris directie Floriade 2022 Almere & projectleider Urban Greeners

Van Homa Hills naar wereldtentoonstelling Floriade 2022

Boj van den Berg

Foto: Geert van Brussel

Boj

Direct na de middelbare school ben ik met de opleiding Planologie begonnen. Na een voorlichting door een aantal gedreven studenten en een heel passievolle aardrijkskundeleraar, werd ik enthousiast voor de ontwikkelingen in de ruimte om mij heen! Ik had toen nog geen idee wat ik zou willen bereiken en heb mijn studieprogramma dan ook heel divers ingericht. Van het vak ‘Verkeer en Vervoer’ tot een bachelorscriptie in Kenia over de implementatie van nationaal bosbeleid in het Homa Hills gebied aan het Victoriameer. Tijdens het afronden van mijn bachelor scriptie kreeg ik de kans om praktijk en onderzoek met elkaar te combineren door te starten met een parttime baan bij Bureau Middelkoop. Als junior onderzoeker heb ik aan verschillende projecten mogen meewerken: bijvoorbeeld een onderzoek naar kansrijke woonmilieus in Den Haag Zuidwest. Vanuit Bureau Middelkoop werd ik in 2009 gedetacheerd bij de gemeente Almere om mee te werken aan de structuurvisie Almere 2.0. Mijn opdracht was om in een team de concurrentiepositie van de bestaande stad te beschrijven ten opzichte van de geplande uitbreidingen. Tijdens het werken aan dit project kwam ik op het idee om mijn masterscriptie te schrijven over de fascinerende ontwikkeling van het eerste stadsdeel van Almere, Almere Haven. Uiteindelijk is dit daadwerkelijk mijn scriptie geworden, getiteld: ‘Biografie van Almere Haven’. Na mijn afstuderen heb ik een half jaar bij Ymere, vestiging Amsterdam Oost, gewerkt bij de afdeling Directie & Adviezen en o.a. meegewerkt aan het opzetten van complexbeheerplannen. Tegelijkertijd heb ik een aantal freelance klussen gedaan, o.a. voor Bureau Venhuizen, een project- en onderzoeksbureau op het gebied van cultuur en ruimtelijke ordening. In 2010 werd ik als ‘jonge hond’ gevraagd deel te nemen aan een nieuw team genaamd ‘Strategie & Regie’ dat als advies- en regieteam werkte voor de directie van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling bij de gemeente Almere. Vanuit dit team worden nieuwe projecten geïnitieerd en één daarvan was de verkenning naar de eventuele organisatie van de Floriade 2022

door de stad Almere Hiervoor heb ik in een klein team een verkenning, een economische effectrapportage en een kandidaatsbrief opgesteld. Mede op basis van deze onderzoeken is besloten om Almere als kandidaat-stad op te geven bij de Nederlandse Tuinbouwraad (NTR), het bestuursorgaan dat beslist op welke locatie eens in de tien jaar een wereldtuinbouwtentoonstelling wordt. gehouden Samen met drie andere plekken in Nederland: Amsterdam, Groningen en Boskoop, werden wij vervolgens uitgenodigd om een bidbook op te stellen. In het bidbook biedt iedere kandidaat-stad een plek aan van 60 hectare met ruimtelijk ontwerp, businessmodel en communicatiestrategie, dat gedragen wordt door de lokale en regionale politiek en bedrijfsleven. Om dit proces te leiden werd een projectdirecteur aangesteld en werd ik zijn projectsecretaris.

Floriade 2022 Almere!

Op 24 september 2012 besloot de NTR dat Almere het beste bod had ingediend en de Floriade in 2022 mag organiseren Een waanzinnig moment voor Almere en voor ons team dat hier zo hard aan gewerkt heeft. Na een maand 'feest' besloot het bestuur om de directie, waarvan ik deel uitmaak als projectsecretaris, aan te houden en verantwoordelijk te maken tot eind 2014 voor het opzetten van een aantal organisaties, namelijk: de gebiedsontwikkelingsorganisatie van 60 hectare in het centrum van Almere, het opzetten van een B.V. Floriade ten behoeve van het evenement en een aantal netwerk- en projectorganisaties die voor de programmering van het opgevoerde Floriade thema 'Growing Green Cities' moeten gaan zorgen. Naast mijn directietaken zet ik een internationaal jongeren netwerk rond de Floriade op. Vanuit een talentenprogramma (Urban Greeners genaamd) zullen lesprogramma's, innovatieve en creatieve projecten, (internationale) competities, evenementen, debatten en festivals worden opgezet zodat jongeren de kans krijgen om mee te bouwen aan de stad van de toekomst waarin de Floriade in 2022 wordt gehouden.

Verrassende combinaties

Ik zie het als een meerwaarde dat ik 'per toeval' in de overgangsfase van bachelor naar master de kans heb gekregen om parttime te gaan werken bij Bureau Middelkoop. Hier begon voor het eerst mijn opgedane studiekennis te 'leven' en tevens heeft het voor mij deuren geopend om volgende carrièrestappen te maken. Ik zou de opleiding dan ook adviseren minder aan 'toeval' over te laten en hier als opleiding actief interessante bedrijven/organisaties voor benaderen. Uitgaande van mijn eigen ervaringen zou ik (aanstaande) studenten willen aanraden om op zoek te gaan naar verrassende combinaties die te maken hebben met ruimtelijke ontwikkeling. In mijn master ben ik er achter gekomen hoeveel inspiratie je bijvoorbeeld kunt halen uit de combinatie 'cultuurhistorie in relatie tot ruimtelijke ontwikkeling'. Maar dit geldt voor zoveel combinaties waar je in eerste instantie niet aan denkt, bijvoorbeeld aan: 'wereldtentoonstellingen, veiligheid, of gezondheid. Het is allemaal te plaatsen in relatie tot ruimtelijke ontwikkeling.

Vacatures voor stage plekken als 'Urban Greener':
[www. floriade.nl](http://www.floriade.nl)

‘Studiekeuze was geen probleem, net zomin als de studiestad: Amsterdam, waar ik nog altijd woon.’

Naam: Pieter Tordoir
Studie: Geografie
Specialisatie: Economische geografie
Afgestudeerd: 1984
Huidig beroep: Hoogleraar Economische geografie en Planologie (Universiteit van Amsterdam) en eigenaar onderzoek- en adviespraktijk

Fundament voor een carrière

Pieter Tordoir

Van kinds af aan ben ik gefascineerd door technologie en natuurverschijnselen. Als puber en adolescent verschoof dat naar maatschappelijke vraagstukken. Vader bouwde havens en bruggen, broer ging in de architectuur. Met al deze invloeden was ik voorbestemd voor een studie Geografie, waar natuur, technologie, gebouwde omgeving en maatschappelijke ontwikkelingen samenkomen. Studiekeuze was geen probleem, net zomin als de studiestad: Amsterdam, waar ik nog altijd woon.

Ik heb nooit aan carrièreplanning gedaan maar volgde mijn inhoudelijke interesses. Een carrière steunt op competentie, en die ontwikkel je vooral op basis van diepgaande interesse en op sterkten (en zwaktes!) die je nu eenmaal in je hebt. Slechts op één moment heb ik de arbeidsmarkt meegewogen, bij de keuze voor Economische geografie als afstudeerrichting in plaats van Prehistorie of Culturele geografie. Ook economie bleek echter fascinerend. Na de studie kwam van het één het ander, maar ik hield wel een algemene lijn vast: het werk moet wetenschappelijk interessant zijn en ik moet kunnen samenwerken met inspirerende mensen. Je hebt soms wat geluk nodig, maar dat kun je ook afdwingen. Dat ik meteen na mijn studie in een internationaal onderzoeksproject belandde, in Frankrijk, was geluk maar ook een gevolg van hard werken aan mijn afstudeeronderzoek en scriptie.

Een echte vakman

Ik houd me bezig met complexe stedelijke en regionale ontwikkelingen en vraagstukken, onderzoek die als wetenschapper, adviseer over concrete ontwikkelingen in de praktijk en draag kennis over aan de volgende generatie. Ik heb twee wetenschappelijke aanstellingen in deeltijd en drijf daarnaast een eigen advies- en onderzoekspraktijk op het gebied van stedelijke en regionale ontwikkeling. Zo kan ik bruggen bouwen tussen fundamentele kennisvorming en praktische toepassing. Dat brengt met zich mee dat je in erg verschillende professionele en sociale werelden opereert en daardoor in ieder van die werelden in zeker opzicht een beetje een outsider bent, maar juist

daardoor ben je ook weer waardevol. Ik hecht sterk aan mijn onafhankelijkheid en ben tien jaar geleden uit een vaste baan als directeur gestapt om mij geheel te kunnen wijden aan de inhoud van het vak. Carrière maken in grote organisaties betekent in Nederland altijd dat je eindigt in het management en dat was niet mijn doel: vakinhoudelijke interesse is en blijft leidend voor mij. In mijn huidige onafhankelijke positie kan ik me vakinhoudelijk goed verder ontwikkelen, maar je moet tegen een beetje onzekerheid kunnen en je werk en productiviteit goed kunnen managen.

Ik ben een echte vakman in geografie en planologie. De studie Geografie is dus vanzelfsprekend het fundament voor mijn carrière. Het was belangrijk dat ik me ook heb verdiept in andere disciplines, waaronder economie en bestuurswetenschappen, want vanuit die kennisvelden kun je je eigen vak vernieuwen, dat zie ik toch als de kern van mijn werk. Bij geografie is zo'n verdere carrière in het eigen vak overigens niet zo gebruikelijk: veel geografen volgen een meer algemene, organisatorische of beleidsgerichte carrière. Geografen weten van heel veel een beetje en die breedte is voor veel functies op academisch niveau waardevol. Dat heeft de studie gemeen met bijvoorbeeld Rechten. Voor planologen ligt dat anders: Planologie is meer een echte beroepsstudie, zoals Medicijnen dat ook is.

Leer denken

De inhoudelijke breedte van de opleiding Geografie is haar grootste kracht. In mijn tijd was Fysische geografie nog onderdeel van Sociale geografie en daar heb ik nog altijd plezier van. Zo heb ik klimatologie als bijvak gehad. Klimaatverandering is een belangrijk issue voor stedelijke ontwikkeling, dus die kennis komt me goed van pas. Natuurlijk zijn er altijd vakken die je later niet direct nodig hebt, maar een academische studie is dan ook geen beroepsopleiding. Zelfstandig kennis kunnen ontwikkelen en zelfstandige reflectie, daar gaat het in de kern om. Het onderwerp van een academische cursus is daarvoor minder belangrijk dan het 'leren denken'.

Foto: Grazia Grossi

Pieter in de Italiaanse wilde natuur

Echt studeren, je verdiepen in wetenschappelijke literatuur en bezig zijn met fundamentele verklaringen en wetenschappelijke reflectie, doe je maar één keer in je leven tenzij je verder gaat in de wetenschap. Profiteer maximaal van die kans; later kom je er niet of nauwelijks meer aan toe. Ik zeg altijd: niets is praktischer dan een goed theoretisch raamwerk, zodat je complexe zaken kunt ontrafelen en echt begrijpen. Meer praktische vaardigheden en wetenswaardigheden doe je eerder en later op of ontwikkel je naast je studie. Werk heel hard aan je bachelorscriptie en indien van toepassing je masterscriptie. Het is de belangrijkste proeve van je kunnen; je komt erachter wat je echt interessant vindt. Daardoor kun je later beter kiezen.

<

Katharina op de Euromast in Rotterdam

Naam: Katharina Unger
Studie: Sociale geografie (2002 uitwisselingsstudent aan de Universiteit van Amsterdam)
Geographie Diplom (Humboldt-Universität zu Berlin)
Specialisatie: Stadsgeografie en Humangeographie (HUB)
Afgestudeerd: 2005
Huidig beroep: Content manager bij USA-Reisen en blogger over Nederland

Ervaringen van een uitwisselingsstudent

Katharina Unger

Al op de middelbare school was ik van plan om tijdens mijn studie naar het buitenland te gaan. Ik had geen specifiek land of universiteit in gedachten. Belangrijk was dat ik er Geografie kon studeren. De International Student Office van mijn universiteit gaf mij twee opties: Stockholm of Amsterdam. Stockholm leek mij erg koud en donker in de winter dus koos ik voor Amsterdam en ging aan de UvA studeren. Een goede beslissing: ik kon Historische stadsgeografie studeren en vond er mijn scriptieonderwerp.

Als uitwisselingsstudent kon ik destijds kiezen of ik aan de International School of in het Nederlands wilde studeren. Ik heb er voor gekozen om Historische stadsgeografie in het Nederlands te volgen. Ook al had ik in Berlijn wat Nederlands geleerd, in het begin bleef de taal erg moeilijk. Ik mocht alle tentamens en papers in het Duits doen, maar mijn 1e presentatie was in het Nederlands. Daarna ging het steeds beter met de taal. Voor mijn studieprojecten koos ik de Amsterdamse

Jordaan en de Rotterdamse Kop van Zuid als onderwerp. De Kop van Zuid heb ik onlangs weer bezocht en het was leuk om te zien wat er inmiddels is gebeurd. Tijdens mijn studie woonde ik in Westerpark en heb ik de ontwikkelingen rond de Westergasfabriek van nabij meegemaakt. Mijn scriptie heb ik geschreven over de stadsvernieuwing rondom oude gasfabrieken die tegenwoordig veelal creatief gebruikt worden: de Westergasfabriek in Amsterdam & de Schiffbauergasse in Potsdam.

Toeristische ambities

Mijn wens was altijd om in de toeristische sector te gaan werken. Ik houd van talen en nieuwe culturen. Tijdens mijn stage heb ik geleerd om met metingen om te gaan en bij Cartografie en GIS (geografische informatie systemen), Verkeersgeografie en Maritieme geografie heb ik als werkstudent vele onderdelen van Geografie leren kennen. Een stage in een toeristische organisatie en/of iets met Stadsgeografie heb ik helaas niet kunnen vinden.

Mijn laatste baan tijdens mijn studie was bij een internetbedrijf waar ik Nederlandse en Belgische websites testte en teksten schreef. Na het afronden van mijn studie kreeg ik bij dit bedrijf een vast contract aangeboden. In Berlijn was het voor mij moeilijk om als geograaf een baan te vinden. Daarom ben ik in 2007 gestart met de studie (Fernstudium) Citymarketing. Na deze studie kon ik in 2010 als content manager voor een Cityportal in Wolfsburg aan de slag.

Op het moment werk ik bij een startend bedrijfje die Zwitserse- en Duitse hotels helpt bij het efficiënter maken van hun werk. Ik ben verantwoordelijk voor de content- en marketing acties. Binnenkort verplaatst mijn werkterrein zich naar de VS waar ik content manager word voor USA-Reisen. Ik ben erg benieuwd naar deze nieuwe uitdaging.

Ik heb nooit als geograaf gewerkt maar door mijn werkervaring bij internetbedrijven en citymarketing heb ik toch een hele leuke carrière.

Tenslotte heeft mijn blog over Nederland (waarin

ik mijn Duitse landgenoten informatie geef over Nederland) bijgedragen aan het feit dat ik mijn nieuwe baan als content manager bij USA-Reisen heb gekregen. Na meer dan 10 jaar ervaring in Nederland was het thema voor mijn blog eigenlijk geen keuze meer. Als uitwisselingsstudent heb ik al veel van Nederland gezien. Nu na 11 jaar ga ik er nog steeds graag naar toe.

Amsterdam en Berlijn

Duitse en Nederlandse universiteiten verschillen van elkaar. Bij de UvA kon ik kiezen welke colleges ik wilde volgen en de hoorcolleges volgde ik met niet meer dan 200 studenten. In 2002 hadden wij in het Geographische Institut (HUB) maar één computerzaal met 12 plaatsen. Aan de UvA waren er grote studiecetra. Misschien kunnen Nederlandse Universiteiten meer faciliteiten bieden omdat in Nederland iedereen voor de studie moet betalen en in Berlijn niet!?

Zonder mijn studie aan de UvA zou ik waarschijnlijk nooit Nederlands hebben geleerd en nu geen blogger over Nederland zijn. Toekomstige studenten zou ik willen adviseren om niet alleen te studeren wat je leuk lijkt maar ook te kijken welke baan of wat voor werk je leuk zou vinden. Veel Nederlanders willen graag naar Berlijn komen. Als je alleen een stage wilt lopen is dat zeker een goed idee. Maar als je hier wilt werken is het moeilijk. Veel jonge bedrijven nemen alleen stagiairs in dienst omdat ze goedkoop zijn. Berlijn is “in” en dynamisch maar ook een stad waar het moeilijk is om een vaste baan te vinden!

www.niederlandeblog.info (in het Duits)

[@Niederlandeblog](https://twitter.com/Niederlandeblog) (Tweets in het Duits & Nederlands)

Ik ben altijd op zoek naar bijzonder plekken in Nederland. Als jij jouw stad wilt tonen of een leuk evenement weet stuur dan een berichtje aan:

niederlandeblog@yahoo.de

<

Naam:	Gerrit van der Plas
Studie:	Sociale geografie (VU) en Planologie UvA
Specialisatie:	Stadsgeografie
Afgestudeerd:	1987
Huidig beroep:	Senior beleidsadviseur ruimtelijke ontwikkeling bij de Stadsregio Amsterdam

Taalkundige trucs

Gerrit van der Plas

Altijd al zat ik over de landkaarten gebogen, wilde ik zien hoe steden en landschappen eruit zagen en wilde ik alles van Amsterdam weten.

Dat is geen carrièreplanning, maar nieuwsgierigheid. Dat is de beste motivatie om te gaan leren en wat er na het leren gaat gebeuren, zien we dan wel weer.

Maar Geografie aan de Vrije Universiteit (VU) beviel toch minder goed dan ik gedacht had. En toen ik de kans kreeg om ondanks een niet helemaal afgemaakte studie in de praktijk bij de gemeente Amsterdam, te gaan werken was de beslissing snel genomen.

Uiteindelijk ging ik dan natuurlijk toch een studie afmaken. Vroeger kon je makkelijk, jarenlang ‘slapend’ studeren maar de tijden zijn veranderd en in mijn geval werd het de studie Planologie aan de UvA.

Ondertussen werkte ik in de praktijk bij de Amsterdamse Raad voor de Stadsontwikkeling, een adviesraad van het gemeentebestuur.

In zo’n adviesraad zitten leden vanuit allerlei disciplines met heel verschillende invalshoeken als

het om de ruimtelijke ontwikkeling van de stad gaat. Daar leer je goed hoe verschillend mensen naar de ruimtelijke orde kunnen kijken.

Dat besef werd later, toen ik mij, eerst bij de Dienst Ruimtelijke Ordening en later bij de Stadsregio Amsterdam, gestort had op de regionale samenwerking, een belangrijk onderdeel van het werk.

Het proces van perceptie

Economen, landschap architecten, woningbouwers, ze spreken allemaal een andere taal. Om over bestuurders, raadsleden en ambtenaren van verschillende gemeenten en provincies nog maar te zwijgen. Hun perceptie van hoe hun regio er op dit moment uitziet en voorstaat is vaak heel verschillend. Ze gebruiken wel dezelfde woorden, maar bedoelen er vaak wat anders mee. Voor de een is ‘lange termijn’ heel wat korter dan voor de ander. Voor de planoloog is ‘plannen in onzekerheid’ een vast begrip, maar of anderen dat precies begrijpen is maar de vraag. Zekerheden zijn niet altijd zeker en wat er allemaal onder begrippen als ‘hoogstedelijk’, ‘landschappelijke kwaliteit’, ‘knooppunt’ of ‘voorzieningsniveau’ verstaan kan worden levert een veel te lange lijst met antwoorden op om hier op te kunnen schrijven. Het is ook logisch dat de wethouder Woningbouw van de ene gemeente daar anders naar kijkt dan een wethouder Economische Zaken van een andere gemeente, maar voor een goede en gedragen ruimtelijke planning op regionale schaal, is het wel zaak al die verschillende ‘talen’ te begrijpen en te proberen ze onder een noemer te brengen. Ruimtelijke ordening als integratiekader is in die zin misschien wel meer een taalkundige truc, dan een geordend planingsproces. In de Amsterdamse regio wordt al heel lang samengewerkt, maar de laatste tien-twaalf jaar is die samenwerking tussen de gemeenten én tussen de verschillende disciplines enorm toegenomen. Inhoudelijke redenen waren daar (en zijn nog steeds) de oorzaak van. Verkeer & Vervoer bijvoorbeeld regel je niet meer alleen binnen je eigen gemeentegrenzen. Ook de woningmarkt functioneert echt regionaal en de economische ontwikkeling heeft al helemaal

niets van doen met de administratieve grenzen die vaak al decennia vastliggen en niet meer passen bij de feitelijke ruimtelijk-economische werkelijkheid. Je moet dus over je eigen grenzen heen leren denken en afspraken maken met je burens. Vanaf het jaar 2000 heb ik me ingezet om alle belanghebbende partijen stukje voor stukje dichterbij elkaar te brengen. Onderling vertrouwen creëren – dat doe je in de eerste plaats door elkaar te verstaan en te begrijpen – is daarbij van groot belang. Inmiddels is dat onderlinge vertrouwen in de Stadsregio en in het grotere gebied van de Metropoolregio (waar bijvoorbeeld ook Almere, Flevoland, Noord-Holland en IJmond aan meedoen) aanzienlijk toegenomen en worden er vergaande besluiten genomen en afspraken gemaakt op het regionale schaalniveau. Die afspraken en besluiten tussen heel verschillende partijen voorbereiden en de verschillende bestuurders faciliteren om die besluiten ook daadwerkelijk te kunnen (en te durven) nemen, is de hoofdmoot van mijn werk. En daar moet je dus heel wat ‘talen’ voor kunnen spreken.

Leer je talen

Huidige en aanstaande studenten Planologie zou ik willen adviseren om je al tijdens je studie goed te realiseren dat mensen en partijen vanuit andere disciplines heel verschillend tegen ruimtelijke processen aankijken en je vervolgens in te leven in die verschillende percepties. Kortom: leer de ‘taal’ van de ander spreken, of leer deze in ieder geval te begrijpen. Dat is bij het opzetten van ruimtelijke visies en strategieën een onmisbaar hulpmiddel, zeker op regionale schaal.

www.stadsregioamsterdam.nl

www.metropoolregioamsterdam.nl

Foto: Frieda Theuvenet

Gerrit

<

Foto: Frieda Theuvsnet

Arjan op vakantie in Toscane

Naam:	Arjan Gerritsen
Studie:	Planologie
Specialisatie:	Stedelijke en Regionale Planning (SRP)
Afgestudeerd:	2005
Huidig beroep:	Projectmanager

Prettige bagage

Arjan Gerritsen

‘Dan was aardrijkskunde vast je favoriete vak op de middelbare school,’ hoorde ik vaak als ik vertelde dat ik Planologie studeerde. Ja, aardrijkskunde was één van mijn favoriete vakken en ja, aardrijkskunde heeft raakvlakken met planologie. Planologie is echter zoveel meer dan dat.

In mijn jonge jaren keek ik al op een bepaalde manier naar de ruimte. Hoe is de ruimte ingericht? Waarom is die ruimte zo ingericht? Welke ideeën liggen daar aan ten grondslag?

Al in het vijfde jaar van het Atheneum wist ik dat ik Planologie wilde studeren. Ik was bij open dagen van de Universiteit van Amsterdam geweest en was enthousiast over de breedte van de opleiding, de relaties met Sociale geografie en de mogelijkheid tot specialisatie en verdieping. Ik had echter nog geen goed beeld van wat ik zou willen worden en had het idee dat je met deze studie alle kanten op kon. De kans op een baan bij de (semi)overheid is best groot, maar dat iedereen met deze opleiding daar dan ook terecht komt is niet waar. Veel studiegenoten van mij zijn juist bij niet overheidsorganisaties terechtgekomen of zijn, jawel, leraar aardrijkskunde geworden. Feit is dat je met de opleiding Planologie inderdaad veel kanten op kan.

Onderdeel van de opleiding was een stage van vier maanden. Via via kwam ik bij Bureau Ruimtelijke Ordening (BRO) terecht. Een adviesbureau, met – niet onbelangrijk – een vestiging in Amsterdam, dat zich bezighoudt met het opstellen van en adviseren over onder meer bestemmingsplannen, structuurvisies en ruimtelijke visies. Met veel plezier heb ik daar stage gelopen en eveneens met veel plezier heb ik daar, na mijn afstuderen, nog een paar jaar gewerkt als adviseur/projectleider. Ideaal om je eigen Curriculum Vitae gelijk een goede boost te geven.

De rol van opdrachtgever

Bij BRO was ik voornamelijk met de harde inhoud bezig: wetten, vergunningen en rapportages in de rol van opdrachtnemer. Zo gauw ik een bestemmingsplan

had opgeleverd was ik het zicht op het product in de gemeentelijke organisatie kwijt. Ik had de wens om ook aan de andere kant van de tafel te zitten om juist meer bij de voorbereiding en besluitvorming betrokken te zijn.

In 2008 werd ik gevraagd bij mijn huidige werkgever Grondwerk Projectmanagers BV te gaan werken. In de rol van projectmanager of –leider word ik nu op projectbasis gedetacheerd bij onder andere overheden, maar ook bij ontwikkelaars of aannemers. In die hoedanigheid zit ik aan de andere kant van de tafel en ben ik voor allerhande advies- en ingenieursbureaus de opdrachtgever. Daarnaast ben ik nauw betrokken bij, c.q. maak ik onderdeel uit, van het voorbereidingstraject. Ik heb onder meer opdrachten gehad bij de provincie Noord-Holland, provincie Zuid-Holland en Schiphol Area Development Company (SADC).

Mijn huidige werk komt goed overeen met wat ik van plan was. Gelukkig heb ik de kansen tijdens mijn carrière kunnen verzilveren. Zo maak ik op dit moment onderdeel uit van een bijzonder project bij de provincie Zuid-Holland, waar ik verantwoordelijk ben voor de ruimtelijke ordening producten van het project RijnlandRoute; een nieuwe provinciale wegverbinding tussen Katwijk en Leiden. Mijn opgebouwde inhoudelijke kennis in mijn tijd bij BRO komt mij daarbij goed van pas.

Voordelen van de breedte

Zowel de harde inhoud als de zachtere kant van het werk komen bij de opleiding Planologie ruim aan bod. Vakken met betrekking tot recht, ruimtelijke ordening en projectmanagement maakten onderdeel uit van mijn opleiding. Dit neemt niet weg dat er ook thema's zijn die tijdens de opleiding aan bod gekomen zijn waar ik op dit moment niets mee doe. Ik beschouw het echter wel als een kracht van de opleiding Planologie dat je de breedte van de opleiding in je voordeel kan gebruiken en de onderdelen waar je wat aan hebt toepast in de praktijk. Bovendien krijg je in de opleiding een hoop prettige bagage mee.

Vooraf berekend vanuit mijn huidige opdracht en de kennis die het vraagt, zou een goede tip voor de opleiding kunnen zijn om ook een meer technische component toe te voegen. Bijvoorbeeld een specialisatie Technische planologie, met daarbij aandacht voor civiel technische aspecten in relatie tot Planologie. De vraag naar technici is onverminderd groot en ik denk dat het specialistische van civiele techniek uitstekend combineert met het generalistische van Planologie, zeker op de huidige arbeidsmarkt

Ik realiseer me echter wel dat Planologie uiteindelijk een sociale opleiding is en dat de technische richting wellicht elders gezocht moet worden.

Om je kansen op een plek op de arbeidsmarkt te vergroten zou ik (aanstaande) studenten willen aanraden vooral lid te worden van een studievereniging. Wees ook actief binnen de opleiding en ga vooral lekker borrelen. Sterke en handige contacten – ook voor later – worden er gelegd en is het begin van je eigen netwerk.

www.rijnlandroute.nl

www.grondwerkpm.com

www.bro.nl

<

'Ik had de wens om ook aan de andere kant van de tafel te zitten om juist meer bij de voorbereiding en besluitvorming betrokken te zijn.'

Naam: Floris van Slijpe
Studie: Sociale geografie (BSc.) en Urban Studies (MSc.)
Specialisatie: Stadsgeografie / Urban Studies
Afgestudeerd: 2008
Huidig beroep: Strategisch adviseur bij Programmabureau
Stad -Gemeente Almere en PhD student aan de
Universiteit van Amsterdam

De nieuwe stadsjongen

Floris van Slijpe

Foto: Guida Morais e Castro Ermida

Floris

Steden en hoe mensen (samen) leven heb ik altijd al fascinerend gevonden. De bachelor Sociale geografie sloot perfect aan op deze interesse en de keuze voor deze studie was dan ook vrij snel gemaakt. Ik zag in Sociale geografie de ideale studie: breed beginnen en daarna specialiseren in een deelgebied naarmate mijn maatschappelijke en wetenschappelijke interesses duidelijker werden. Aan het einde van mijn bachelor Sociale geografie ben ik zelfs 2,5 maand met negen andere studenten afgereisd naar Kenia, aan de oevers van het Victoriameer, om veldwerk te doen voor mijn

48

bachelorscriptie. Uiteindelijk heb ik, na verdieping in onder andere International Development Studies, voor de specialisatie in Stadsgeografie gekozen.

Aan het begin van mijn studie wist ik echter nog niet concreet 'wat ik wilde worden'. Wel wist ik dat het in ieder geval iets moest zijn dat maatschappelijk relevant was en waar ik energie van zou krijgen zodat ik er voor de volle 100% voor kon gaan. Deze drijfveren kwamen samen toen ik tijdens mijn master stage ging lopen bij de gemeente Almere. Na mijn stage kreeg ik de

mogelijkheid om voor deze gemeente te gaan werken. Tijdens het werken voor de gemeente Almere groeide toch de behoefte aan een inhoudelijke verdieping van een aantal sociaal-geografische vraagstukken. Aan die behoefte kon worden voldaan doordat ik in overleg met de gemeente en de Universiteit van Amsterdam de mogelijkheid kreeg om te promoveren op een onderzoek gericht op de woningmarkt van Almere.

Meer Almere

Ik ben nu werkzaam als strategisch adviseur bij de gemeente Almere en werk aan adviezen over de woningmarkt en sociaaleconomische ontwikkelingen in de stad. Deze adviezen behandelen bijvoorbeeld de effecten van de uitbreiding van de stad op de verhuisbewegingen vanuit de bestaande stadsdelen. Het werken in een politiek-bestuurlijke omgeving vind ik ontzettend interessant!

Daarnaast schrijf ik een proefschrift aan de Universiteit van Amsterdam, dat zich richt op de verschillende dynamieken op de woningmarkt in Almere, onder andere gericht op de waardeontwikkeling en de distributie daarvan over de verschillende huishoudtypen. Ik heb twee banen maar beide werkzaamheden vullen elkaar goed aan en het werken aan mijn proefschrift geeft wetenschappelijke verdieping aan mijn werk als strategisch adviseur.

Maatschappelijk relevant

Deze baan sluit heel goed aan op wat ik tijdens de studie heb geleerd. Vooral de scriptie-stage aan het einde van mijn master, die leidde immers tot mijn eerste baan. Tijdens de colleges werd veel aandacht besteed aan bijvoorbeeld wijkaanpakken, de woningmarkt en sociaaleconomische analyses van gebieden. Dit zijn onderwerpen waarmee ik me dagelijks bezig houd in mijn werk.

In de bachelor opleiding Sociale geografie en in het masterprogramma Urban Studies komen thema's aan bod die zowel vanuit de wetenschap als de wereld daarbuiten (beleidssfeer, bedrijfsleven) worden gewaardeerd. De opleiding heeft naar mijn mening een

grote maatschappelijke relevantie. Ik hoop dan ook dat de bachelor en de master deze relevantie blijven waarborgen.

Een stage zoals in mijn geval bij de gemeente Almere die ik aan het einde van mijn master heb geregeld, kan ik elke student aanraden. Achter een bureau zitten betekent echt iets anders dan de theorie in de studie. Zorg dat je dat stuk praktijk meemaakt en wie weet houd je er een leuke baan aan over!

www.almere.nl

<http://home.medewerker.uva.nl/f.vanslijpe/>

<

'Aan het begin van mijn studie wist ik echter nog niet concreet 'wat ik wilde worden'. Wel wist ik dat het in ieder geval iets moest zijn dat maatschappelijk relevant was.'

Word lid van SARPHATI de studievereniging van Sociale geografie en Planologie

Sarphati, de studievereniging van Sociale geografie en Planologie, is een zeer actieve vereniging in Amsterdam. Naast sociale activiteiten hebben we een steeds meer professioneel karakter gekregen. Sarphati is een vereniging waar veel studenten zich direct thuis voelen. Ieder jaar begint met een introkamp. Als nieuwe student is het altijd spannend om in een nieuwe omgeving te komen. Wij hopen dat eerstejaars elkaar goed leren kennen tijdens dit weekend en daarna elkaar in de collegezalen weer tegenkomen. Vaak is dit het begin van hechte vriendschappen en het moment dat de eerstejaars steeds meer vertrouwd raken met niet alleen Sarphati, maar ook de Universiteit en de stad Amsterdam. De Eerstejaarscommissie organiseert ieder jaar speciaal voor de nieuwe studenten gezellige activiteiten, zodat zij elkaar nog beter leren kennen.

Sarphati vult door middel van educatieve activiteiten de academische kennis van de studenten aan. Deze activiteiten worden georganiseerd door een tiental commissies. Zo worden excursies in Nederland maar ook in het buitenland naar o.a. Leuven, Hamburg en Antwerpen geregeld door de Educatieve Activiteiten Commissie. Deze staan vaak in het teken van de stad; welke ontwikkelingen zijn er gaande, hoe ziet de stad eruit qua bevolkingsopbouw en welke problemen spelen er?

Reizen en feesten

Naast dat Sarphati veel educatieve activiteiten organiseert is er ook ruimte voor feestjes en veel gezelligheid. Elke week is er een borrel in stamkroeg 'de Krater' op het Roeterseilandcomplex. Daarnaast worden er regelmatig feestjes gehouden door de FeestBorrelcommissie. Het studiejaar wordt afgesloten met een Faculteitsfeest, waar alle acht studieverenigingen van de Faculteit Maatschappij- en Gedragwetenschappen een jaar lang samen aan werken.

Erg populair zijn de reizen naar het buitenland die Sarphati organiseert. Als sociaal geografen en

planologen willen wij veel weten over de ruimte en mensen om ons heen. Wat velen van ons dan ook delen is de passie voor reizen. We bezoeken uithoeken van de wereld (Jordanië, IJsland, Rusland, Cuba, Chili), maar ook plaatsen dichterbij huis zijn interessant om te bezoeken (Belgrado, Granada, Edinburgh). Deze reizen staan veelal in het teken van gezelligheid, maar bovenal bekijken wij de plaatsen door onze 'geografische' bril en zien wij veel meer gebeuren dan een 'normale' toerist zou doen. Welke ontwikkelingen maakt een land/stad door? Waarom spelen er bepaalde (economische/sociale/politieke) problemen zich in een land/stad af, en in Nederland/ Amsterdam bijvoorbeeld niet? Je ontkomt tijdens zo'n reis niet aan dit soort vraagstukken.

Bedrijfs Contacten Commissie (BCC)

De Bedrijfs Contacten Commissie (BCC) is van oorsprong een commissie die zich voornamelijk richt op het contact met bedrijven en/of instanties die zich bewegen in het veld van ons vakgebied. Intensief contact met het bedrijfsleven werpt zijn vruchten af voor de vereniging én voor de student. Voor de vereniging kan een goed contact met het bedrijfsleven resulteren in sponsorgelden, waardoor extra activiteiten en/of projecten binnen de studievereniging tot de mogelijkheden gaan behoren.

Daarnaast kunnen bedrijven zich inschrijven bij de nieuwe carrièrebank, die gelanceerd zal worden op de website. Hier kunnen studenten opzoek gaan naar vacatures die voor hen interessant zijn. Verder zullen we studenten aan de hand van 'Inhousedagen' en andere bijeenkomsten kennis laten maken met hun toekomstige werkgevers. Zodoende kan de BCC een leidende rol spelen in het stroomlijnen van de overgang tussen het einde van de studie en het vinden van een 'echte baan'. Met oog op de verslechterende arbeidsmarkt en nieuwe economische omstandigheden staat deze commissie komend jaar voor allerlei uitdagingen en opgaven en hopen we dat we kunnen bijdragen aan een goede carrière voor studenten en de professionalisering van Studievereniging Sarphati.

Kortom, Sarphati probeert door het organiseren van educatieve en sociale activiteiten, de kijk en interesse van de student te verbreden. En daarnaast nieuwe studenten een warm welkom te geven en zich vertrouwd te laten voelen in hun nieuwe omgeving.

Lid worden van Sarphati betekent, naast veel profijt binnen je studie, ook een start van je netwerk en je sociale contacten. Handig voor je latere carrière!

www.svsarphati.nl

Bron foto's: studievereniging Sarphati

Sarphatileden in Griekenland

